

Handwritten text on a palm leaf, likely a manuscript or record. The text is written in a cursive script and appears to be a list or a series of entries. The characters are dark brown or black, and the leaf is aged and yellowed. The text is oriented vertically along the length of the leaf.

I-170

Handwritten scribbles

Biblioteca Complutense
 76 *Ildefonsina.*
 E. 86.C. 2. N. 2.

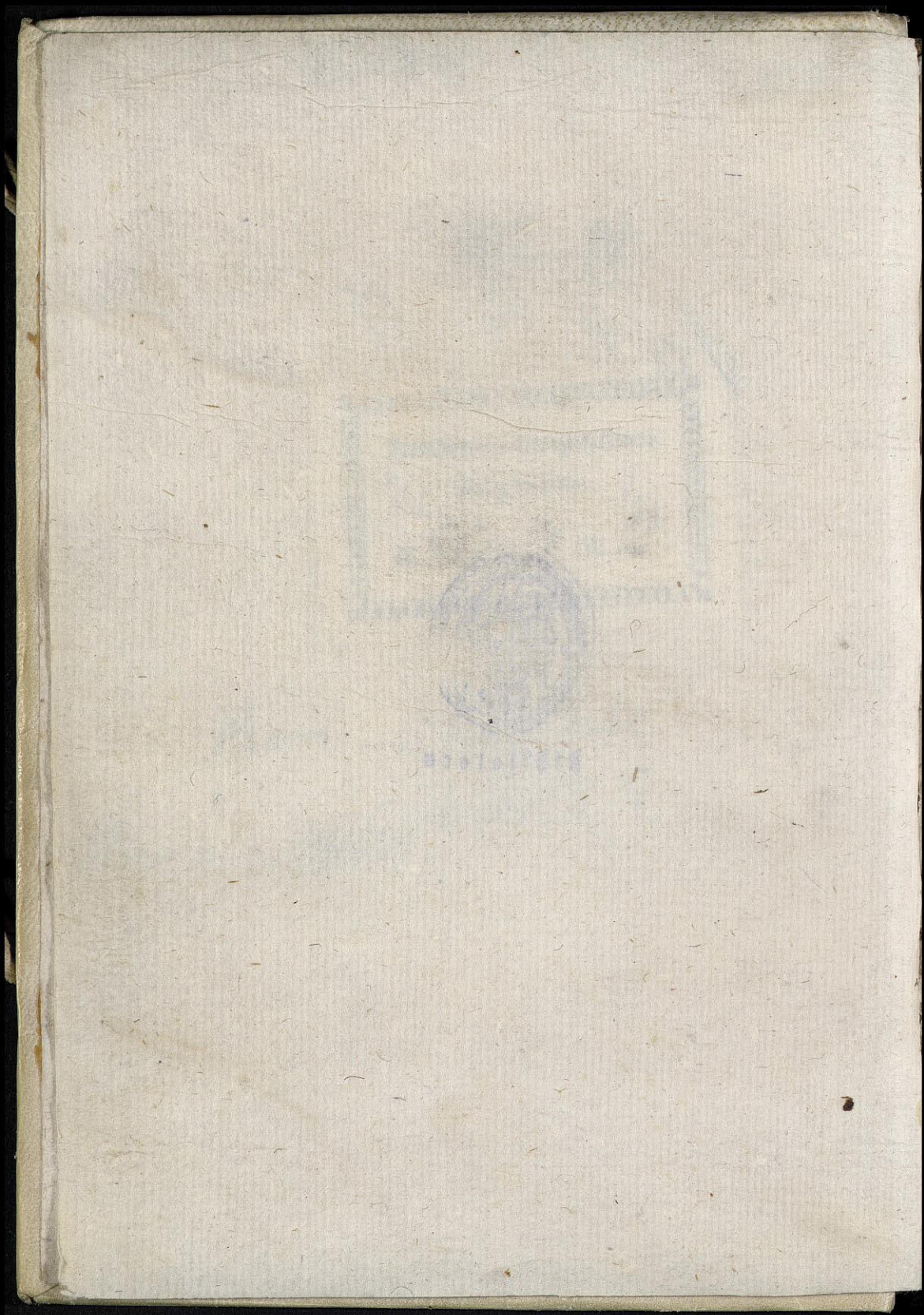
Paris — 1494

Maurice es Bat — 1485.

108 no 11

Biblioteca

CMercurij Trismegisti Liber de Pote
state et Sapientia Dei: Per Basilium
Ficinum traductus: ad Cosmū Medicē.

Tu quicūq; es / qui hec legis: siue Brāmaticus:
siue Orator: seu Philosophus: aut Theologus: sci
to. Mercurius Trismegistus sum: quem singulari
mea doctrinar theologica: Egyptii prius & Barba
ri: mox Christiani antiqui theologi: ingenti stupore
attoniti / admirati sunt. Quare si me emes / & leges:
hoc tibi erit commodi: q̄ paruo ere comparatus:
summa te legentem voluptate / & vtilitate afficiam.
Cum mea doctrina cuiūq; aut mediocriter erudi
to: aut doctissimo placeat. Parce oro: si verū dice
re non pudet / nec piget. Lege modo me: & fatebere
non mentitum: sed si semel leges: rursus releges: et
ceteris consules: ut me emant / & legāt. Bene Vale

*Libreria del Collegio maior de
Alcala; 30. f.*

91.

*Orto redone
1614*

248
241

CArgumentum **M**arsilij **S**icini **F**lorentini: in li-
brum **M**ercurij **T**rismegisti: ad **C**osmum **M**edicę
Patrię **P**atrem.

e **T**ēpore: quo **M**oses natus est: floruit **A**t-
las astrologus: **P**romethę **P**hysici frater: ac
maternus auus maioris mercurij: cuius nepos fu-
it **M**ercurius **T**rismegistus. **H**oc autē de illo scri-
bit **A**ugustinus: quāq̃ **L**icero atq; **L**actātius mer-
curios quinq; per ordinē fuisse volunt: quintūq; fu-
isse illū qui ab egyptiis theuth: a grecis autē **T**ris-
megistus appellatus est. **H**unc asserūt occidisse **A**r-
gum: egyptiis presuisse: eisq; leges ac litteras tra-
didisse. **L**itterarū vero characteres in aialū arborū
q; figuris instituisse. **H**ic in tanta hominū venerati-
one fuit: ut in deoz numerū relatus sit. **T**empla illi
us numinis cōstructa q̃ plurima. **N**omē eius ppriū
ob reuerentiā quā dā p̃nūciare: vulgo ac temere nō
licebat. **P**rimus anni mensis apud egyptios noīe
eius cognominat: oppidū ab eo pditur: qd etiā nūc
grece nominat **H**ermopolys. id est **M**ercurij ciui-
tas. **T**rismegistum vero ter maximū nūcuparūt. quo-
niā **z** philosophus maximus: **z** sacerdos maximus:
et rex maximus extitit. **M**os enī erat egyptiis (ut
Plato scribit) ex philosophoz numero sacerdotes:
ex sacerdotū cetu regem eligere. **I**lle igitur quē ad-
modum acumine atq; doctrina/philosophis oībus
antecefferat: sic sacerdos inde constitutus/sāctimo-
niā vite: diuinorūq; cultu: vniuersis sacerdotibz pre-
stitit. ac demū adeptus regiā dignitatē: administra-
tione legum/rebusq; gestis superiorū regum gloriā
obscurauit: ut merito ter maximus fuerit nuncupa-

tus. Hic inter philosophos primus: a **P**hysicis ac mathematicis ad diuinorum contemplationem se contulit. Primus de maiestate dei. demonum ordine. animarum mutationibus sapientissime disputauit. Primus igitur theologie appellatus est auctor: eum sequutus **O**rpheus secundas antiquae theologie partes obtinuit: **O**rphici sacris initiatus est **A**glaphemus. **A**glaphemo successit in theologia **P**ythagoras: quem philolaus sectatus est diuini **P**latonis nostri preceptor. Itaque praece theologie vndique sibi consona secta ex theologis sex miro quodam ordine conflata est: exordia sumens a **M**ercurio: a diuino **P**latone penitus absoluta. Scripsit autem **M**ercurius libros ad diuinarum rerum cognitionem pertinentes plurimos: in quibus pro deo immortalis quae archana mysteria quae stupenda panduntur oracula. nec ut philosophus tantum: sed ut propheta sepe numero loquitur/ canitque futura. Hic ruinam praevidit praesae religionis. hic ortum nouae fidei. hic aduentum Christi. hic futurum iudicium/ resurrectionem seculi/ beatorum gloriam/ supplicia peccatorum. Quo factum est ut **A**urelius **A**ugustinus dubitauerit: peritiam siderum/ an reuelatione demonum/ multa protulerit. **L**actantius autem illum inter sybillas/ ac prophetas connumerare non dubitat. **E** multis denique **M**ercurij libris duo sunt diuini praecipue. vnus de voluntate diuina: alter de potestate et sapientia dei. Ille **A**sclepius: hic **P**rimander inscribitur. **I**llum **A**puleius platonice latinum fecit: alter usque ad haec tempora restitit apud grecos. **A**t nup ex **M**acedonia in **I**talia aduentus: diligentia **L**eonardi pistoniensis: docti/ pbique monachi ad nos puenit. **E**go autem cum tuis exhortationi

bus puocatus: e greca lingua in latinā conuertere
statui sem: equū fore putauī Cosme felix: ut noī tuo
opusculū dedicarem. Nam cuius ipse adiutus opi
bus: librisq; a fatim refertus: studiū Grecis in cu
bui: eidem studiū grecoꝝ me decet offerre primiti
as. Neq; fas erit: opus tam sapientis philosophi:
tam pij sacerdotis: tam potētis regis dicare cuiq;
nisi ipse (cui dicatur) pietate/sapientia/potentia: re
liquis oibus antecelleret. Est autem (ut ad scripta
Mercurij descēdamus) huius libri titulus **Primā**
der: quoniam ex quattuor personis: que i dialogo di
sputant prime **Primādro** partes attribuūt. Edidit
vero libꝛū egyptiis litteris: idēq; grece lingue pe
ritus: grecis inde transferendo cōicauit egyptioꝝ
mysteria. **Propositū** huius operis est: de **Potesta**
te et Sapientia dei differere. Cūq; sint hoꝝ opera
tiōes gemine: **Quar** prima/in ipsa dei natura per
manet: **Secunda** porrigit ad externa. Et illa quidē
mundū primū/eternūq; ꝑcipit: hec vero mundū se
cundū/ꝑalēq; parit: **Bevtrif**q; opationibus/deq;
mundo vtroq; grauiſſima disputat. **Quid** dei pote
stas. quid sapientia. quo ordine intrinsecus cōcipi
ant. quo ꝑgressu exterius pariāt. **Preterea** que pro
ducta sunt: quō seinuicē habeāt. quo cōueniāt. quo
ue discrepēt. quo deniq; pacto suū respiciant aucto
rem. **Ordo** autē voluminis est: ut in libellos quattu
ordecim distinguamus: utq; prime dialogi partes/
Primandro dentur: **Secūdas** teneat **Trismegistus**
Tertias **Esculapius**: **Quartū** locū obtineat **Lati**
us. Intendit ergo **Mercurius** in diuinis **Escula**
pium ac Latū erudire. **Diuina** docere neq; qui nō
didicit. **At** humano ingenio que supra naturā sunt

inuenire nō possumus. Diuino itaqz opus est lumi-
ne: ut solis luce solem ipsum intueamur. Lumen ve-
ro diuine mentis nūq̄ infundit anime: nisi ipsa (ceu
luna ad solem) ad dei mentem penitus conuertatur
Non cōuertit ad mentē anima: nisi cum ipsa quoqz
fit mens. Absens vero non prius fit: q̄ deceptiones
sensuū et fantasie nebulas deposuerit. Hac de cau-
sa Mercurius modo sensus ⁊ fantasie caligines exu-
it: in aditū mentis se reuocans: Ador. Pimāder id
est mens diuina in hunc influit. Unde ordinem re-
rum omniū: et in deo existentū: et ex deo manantiū
contemplant. Bemū que diuino sunt numine reuela-
ta: ceteris hoibus explicat. Is igitur est libri titu-
lus: id ppositum illius et ordo. Tu vero Cosme fe-
lix lege feliciter: ac diu uiue: ut ⁊ diu patria uiuat.

CMercurij Trismegisti liber de Potestate et Sa-
piētia Beie Greco in latinum traductus a Mar-
lio Ficino Florentino: ad Cosmum Medicem Pa-
trie patrem: Pimander incipit.

CUm de rerum natura cogitarem: ac mentis
aciem ad superna erigerem: sopitis iam cor-
poris sensibus: quē admodum accidere so-
let iis: qui ob saturitatem/ vel defatigatio-
nem somno grauati sunt: subito mihi visus sum cer-
nere quendā immensa magnitudine corporis: qui
me nomine vocans: in hunc modū clamaret. Quid
est o Mercuri: quod et audire: et intueri desideras?
Quid est quod discere atq; intelligere cupis? Tum
ego quisnam es inquā? Sum inquit ille Pimander
mens diuine potentie: ac tu vide quid velis: ipse ve-
ro tibi vbiq; adero. Cupio inquā rerum naturam di-
scere: deumq; cognoscere. Ad hec ille. Tua me mē-
te complectere: et ego te in cunctis que optaris eru-
diam. Cum hec dixisset: mutauit formā: et vniuersa
subito reuelauit. Cernebam enim imensum quoddā
spectaculum: omnia videlicet in lumen cōuersa: sua
ue nimis atq; iucundum: quod intuentē me mirifi-
ce oblectabat. Paulopost vmbra quedam horrēda:
obliqua reuolutione subter labebat: in humidamq;
naturam migrabat ineffabili tum vultu exagitata
Inde fumus quidam magnus in sonitum erumpe-
bat: ex sonitu vox egrediebatur: quam ego luminis
vocem existimabam: ex hac luminis voce verbū fa-
ctum prodiit. Verum hoc nature humide adstans:
eam fouebat. Ex humide autem nature visceribus:
sincerus ac leuis ignis protinus euolans alta petit

Aer quoq; leuis spiritu parens: mediam regionem
inter ignem ⁊ aquam sortiebatur. Terra veror aqua
sic inuicem cōmixte iacebant: ut terre facies aquis
obruta nusq; pateret. Hec duo deinde cōmota sunt
a spiritali verbo: quod eis superferebatur: aures eo-
rum circumsonans. Tunc *Primander* ait. Aduertis
quid sibi hec visio velit? Cognoscam inquā. Ait er-
go *Primander*. Lumen illud ego sum mens deustu-
us: antiquior q̄ natura humida: que ex ymbra efful-
sit. Mens vero germen lucens dei filius. Quid er-
go inquā? Sic inquit. Cogita: quod in te videt ⁊ au-
dit verbum domini. mens autem pater deus. Neq;
enim distant adinuicē: horum vnio vite est. *Trisme*.
Gratias habeo tibi. *Priman*. Verum in primis me-
ditare lumen: atq; cognosce. *Trisme*. Hec vbi dicta
sunt: diu illum orauit: ut eius ideam ad me conuerte-
ret. Quod cum ille fecisset: repēte prospicio mea in
mente lucem viribus innumeris existentem: ornatū
sine termino ignem: vi ingenti circumseptum: et in
ipsa stabilitate dominantem. Hec ipse percepi per
Primandri verbum: qui me stupore attonitū: sic ite-
rum affatus est. Vidisti in mente primam speciē in-
finito imperio preualentem: Eiusmodi quedam mi-
hi *Primander*. At ego illi. Elemēta nature vnde ma-
narunt: *Priman*. Ex voluntate dei: que verbum com-
plexa: pulchrumq; intuita mundum: ad eius exem-
plar: reliqua sui ipsius elementis vitalibusq; semi-
nibus exornauit. Mens autem deus vtriusq; sexus
fecunditate plenissimus vita et luxu cum verbo suo
mentem alteram opificem peperit: qui quidem de-
us ignis atq; spiritus numen: Septem deinceps
fabricauit gubernatores: qui circulis mundū sē sibi

lem complectunt: eorumq; dispositio fatum vocat.
Connexuit inde dei verbū ex elementis deorsū ten-
dentibus: purū nature artificium vnitūq; est opifici
menti. Consubstantialē enim erat. Relictaq; sūt ele-
menta nature deorsū cadētia sine ratione: ut sint tā-
q̄ sola materies. Mens quidē opifex vna cum ver-
bo circulos continēs: ac celeri rapacitate p̄uertēs:
suam ad se machinā flexit: eamq; volui a principio
ad finem absq; fine precepit. Incipit enī illic semp
vbi diffinit. Hoz p̄fecto cunctoz circuitus. Quem
admodū ipsa mens voluit: ex elemētis inferioribus
aīalia conflauit rationis expertia. neq; enī prebuit
rationē: aery volatilia ptulit: aqua vero natantia. Bi-
stincta quoq; inter se sunt aqua et terra: eum in mo-
dum qui menti placuerat. Terra postmodū animan-
tia (que intus habuerat) peperit: quadrupedia vide-
licet serpentia/fera/agrestia/pariter atq; domestica
at pater oīum intellectus vita et fulgor existēs: ho-
minē sibi similē p̄creauit: atq; ei tanq̄ filio suo con-
gratulatus est. pulcher enim erat: patrisq; sui fere-
bat imaginē. Deus enim reuera pp̄ria forma nimi-
rum delectatus: opera eius oīa vsui concessit huma-
no. Homo autem cum p̄siderasset: in tēpore suo re-
rum oīum p̄creationem ipse quoq; fabricare voluit
Unde a contemplatione patris: ad speram genera-
tionis delapsus est. Cūq; oīum in se potestātē ha-
beret: opificia septē gubernatoz animaduertit. Hi
autē humane mentis meditatione gaudētes: singu-
li eoz pp̄rij ordinis participē hoīem reddidē. Qui
postq̄ didicit hoz essentiā: pp̄riāq; naturā conspe-
xit: penetrare atq; rescindere iam exoptabat ambi-
tum circuloz: vimq; gubernatoris presidentis igni

cōprehendere. Qui uie arbitriū et potestātē oīum ha-
buerat: in animātia mundi mortaliar rationē caren-
tia per harmoniā emerfit: atqz exiliūt penetrās ac re-
soluens potentiā circuloꝝ. Ostenditqz naturā: que
deorsum labitur: uelut pulchrā dei formā. qui cū na-
turam contueret mira pulchritudine peditam esse:
actionesqz omnes septē gubernatoꝝ. atqz insup dei
ipsius effigiem possidere: illi amore ingenti subrisit
utpote que humane pulchritudinis speciē in aqua
specularef: eiusdēqz admirationē quādā in terra cō-
spiceret. ille p̄terea cōsecutus similē sibi formā in se
ipso existentē: uelut in aqua amauit eam: secūqz cō-
gredi ꝑcupiuit. Effectus euestigio sequutus est vo-
luntatē: formāqz carentē ratione ꝑgenuit. Natura
illud in qđ toto ferebatur amore complexa: illi peni-
tus sese iplicuit atqz cōmiscuit. Quādoquidem so-
lus homo ex vniuersis terrenis animantibus dupli-
cis nature censet: mortalis quidē ꝑpter corpus: im-
mortalis autē ꝑpter hoīem ipsum substantialē. Im-
mortalis enī est: cūctoꝝqz arbitriū obtinet: cetera
vero uiuentia que mortalia sunt: fato subiecta pati-
untur. Nō igitur harmonia superior obstitit: in har-
moniā uero lapsus periclitatus: seruus effectus est
Hicvtriusqz sexus fecunditate munitus: ab eo qui
arborum et riuoꝝ fons est: uigilqz factus: ab eo
qui est uigilans: continetur atqz eius dominationi
subiicitur. Trisme. Post hec: mens inquā mee rati-
onis: ipse es. Tum ꝑdimander. Id est inquit myste-
rium: quod in hancꝝqz diem: genus humanū latu-
it. Natura quippe homini sese immiscens: miraculū
attulit: quod omniū miraculoꝝ uincit admiratio-
nem. Nam cum septem illoꝝ harmonia ipse iam

fuiſſet imbutus ab eo:quem tibi pauloante narraui
patre videlicet atq; ſpiritu:natura ipſa non reſtitit.
Quinimmo ſeptem protinus homines peperit: ſe-
ptem gubernatorum naturas: masculini pariter ac
feminini generis compotes atq; ſublimes. Ad hec
ipſe ſic intuli. **S**imander: ardenti deſiderio nu-
per affectus ſū:audire preterea reliqua cupio. Qua-
re:ne hic me deſeras:obſecro. Ceterū ille mihi. **Pi-**
man. Sile:nondum enim primum ſermonem abſol-
ui. **Trifine.** Ecce iam taceo. **Piman.** Horum ſeptē
(ut dixi) generatio in hunc modum effecta eſt. Fe-
mina enim aer et aqua coeundi cōpoſ ex igne ma-
turitatem:ex ethere ſumpſit ſpiritum:cōglutinavit-
q; natura corpora ad hominis ſpeciem effingendā.
Non autem ex vita et luce:in animam: mortēq; pro-
ceſſit. Vita quippe animam largita eſt: lux deniq;
mortem. Talia profecto vſq; ad finē circuitus prin-
cipiorum ſimul et generum:cuncta mundi ſenſibus
membra manebāt. **T**erum audi iam reliquū (quem
ſum opere cupiebas) ſermonem. **E**xpleto demū cir-
cuitu:omnium (volente deo) ſolutus eſt nodus. **N**ā
cuncta vtriuſq; generis animantia:vna cum homi-
ne diſſoluuntur. Et mascula quidem ex parte:femi-
neaq; ſimiliter conficiebantur. **E**x templo deus ver-
bo ſancto clamauit. **S**ululate:adoleſcite:propaga-
te vniuerſa germina:atq; opera mea. **V**os inſuper:
quibus mentis portio conceſſa eſt: genus recogno-
ſcite veſtrum:veſtramq; naturam immortalē con-
ſiderate. **A**morem corporis:mortis cauſam eſſe ſci-
te:rerum omnium naturam diſcite. **H**iſ dictis pro-
uidētia per fatum harmoniamq; conflauit mixtio-
nes:generationeſq; conſtituit. **V**nde cuncta ſunt ſe

cundum genus proprium propagata. Bemū qui se
ipsum cognouit: bonum (quod est super essentiā) cō
sequutus est. Qui vero corpus amoris errore cōple
ctebatur: is oberrabat in tenebris mortis: mala sen
su percipiens. Trisme. Quod tamen delinquent: ig
norantes inquā ut ob eam causam immortalitate pri
uentur. *Siman.* Uideris o *Mercuri* non satis itel
ligere: que audieris. Trisme. Et si nondum intelli
gere sim professus: antelligo tamen: ac memini. *Si
man.* Gratulor si que dicta sunt: tenes. Trisme. Re
sponde mihi queso *Simander*: cur digni morte sint
ū: qui in morte iacent? *Siman.* Quia precessit pro
prio corpori tristis ymbra: ex hac quidē natura hu
mida. Ex hac vero corpus in mundo sensibili cōsti
tit: ex hoc deniqz mors ipsa scaturit. Nū hoc tenes
Mercuri? Tenes etiam qua de causa: qui seipsū co
gnoscit: transit in deum: ut dei verbū tradidit. Tris
me. Quoniam ex vita et luce constat omniū pater:
ex quo natus est homo. *Simā.* Recte loqris. Lux
vita deus est: et pater: ex quo natus est hō. Si igit
cōprehēderis teipsū ex vita ac luce cōpositū: ad vi
tā rursus lucēqz transcendes. Trisme. Hec ait *Si
māder.* At ego. Adhuc mihi mens dicas oro: quo
nā pacto ad vitā ascendere queā. *Simā.* Deus ipse
mens iussit ut homo mētis particeps: seipsum ai ad
uerteret. Trisme. Nō ergo hoies singuli mētē possi
dēt. *Simā.* Recte dicis *Mercuri.* ad sū enī ego mēs
ūs: qui boni/pii/puri/religiosi/sanctiqz sunt: presē
tiaqz mea fert illis opem: adeoqz ut statim cūcta di
noscant: patremqz pacatum et propitium habeant.
Itaqz gratias agūt bñdicētes pie: et hymnis solē
nibz collaudātes: pcedūt sane corpus morti sue sē

suū illecebras fastidiūt. utpote qui clare diiudicāt
q̄ letifera sint sensuū lenocinia: quin etiā ipsa mens
ianitoris munere fungens incidētes in insidias cor
poris haud quaq̄ permitto finem p̄sequi suum. adi
tus enim per quos turpes blanditie manare solent:
iugiter intercludo: libidinūqz fomites oēs extiguo
Cōtra ab ignaris/iprobis/ignavis/iuidis/iniquis/
homicidis/impis procul admodū habito. pmittēs
eos demonis vltoris arbitrio: qui ignis acumen in
cutiens: sensus affligit: magisqz ad patrandā scele
ra armat hoīem: ut turpioris culpe reus: acriori sup
plicio sit obnoxius. Cumqz sine vlla intermissione:
ad insatiabiles concupiscentias inflammat. Cū eo
pugnat in tenebris: peccatum examinat: et ignis im
petum in eius cruciatum mirum immodū concitat:
atqz adauget. Trisme. Biligenter mihi oīa o mens
quemadmodum postulabā: exposuisti. Alterius au
tem id responde. quid post ascensionem futurum sit
Prīmū quidem Prīmander ait. In corporis mate
rialis resolutione: corpus in alterationē labit. Spe
cies quā ante habuerat: insensibilis delitescit in po
sterum. Horum ociosus habitus demoni concedi
tur atqz dimittitur. Sensus corporei partes anime
facti: suos in fontes refluunt: aliquando in suos ac
tus iterum surrecturi: irascēdi et appetendī vires in
naturam conuertunt ratione carentem. Itaqz resi
duum tum per harmoniam recurrit ad supera. Pri
me dehinc zone crescendi pariter et decrescēdi offi
cium reddit. Secunde machinationē malorum: oci
osumqz dolum. Tertie ociosam cōcupiscentie dece
ptionem. Quarte imperiosam atqz inexplibilem
ambitionem. Quinte prophanā arrogantia: et auda

tie temeritatē. Sexte occasiones diuitiarū prauas
itēqz ociosas. Septime zone mendaciū insitū. Tūc
sane animus harmonie motiones exutus: ad opta-
tam naturā reuertitur vim ppriā habens: vnaqz cū
iis qui illic sunt: patrē laudat. Ipsi quoqz in pote-
statum se numez conferūt: effectiqz potestates: deo
fruentur. Atqz id est summū bonū eoz quibus co-
gnoscendi sozs competit: deum scilicet fieri. Quid
preter hec ad te ptinet: nisi ut cūcta amplexus: dur-
forevelis eoz: qui cura sint tua digni: ut humanum
genus tuo munere diuinā salutē cōsequatur. Talia
quedā effatus **Simander**: in potestātū diuinaz nu-
merū se reduxit. Ego autē benedicens / ac gratias
agens vniuersoz parenti: surrexi iam corroboratus
ab illo: totiusqz edoctus nature ordinē: spectaculū
etiā clarissimū cōtēplatus: hinc ipse cepi hoibus pi-
etatis ⁊ scientie decorē enūciare. **o** populi viri ter-
rigene: qui vosipfos ebrietati: somno: ⁊ ignorantie de-
distis: sobrii viuite. Abstinete a vētris luxu vos qui
irrationali sōno demulcti estis. Illi autē exaudien-
tes: mecū vnanimis puenere: Tunc rursus adieci.
Cur o viri terrigene p̄cipites in mortē ruitis: cū vo-
bis haud quāq̄ desit immortalitatis consequende fa-
cultas: reuocate iam vosmet: qui laboratis inopia/
ignorantie tenebris inuoluti. discedite ab obscuro
lumine: asciscite immortalitatē: corruptiōem fugite.
Eoz vero partim deridētes abcedebant: in mortis
iter p̄cipitati. partim autem ad pedes meos p̄strati
ut eos instruerē p̄cabant. subleuās igitur eos: dux
humani factus sum generis. ostendebā quippe illis
que ratio esset p̄sequende salutis: sapientieqz sermo-
nes illoz auribus infundebā. Quo factū est: ut illi

CMercurij ad Esculapiū Sermo vniuersalis.

Deus atq; ipsa diuinitas dico nunc nō quod
genitum videlicet: quia ingenitū. Si ergo di-
uinū sit: essentia est. sin deus etiam super esse-
tiam. Intelligibile autē id hoc pacto. intelligibilis
enim deus primus non sibi: sed nobis existit. Intel-
ligibile quippe intelligenti per sensum subincidit.
Deus itaq; minime sibi intelligibilis. Non enī ali-
ud quiddam existens: preter id quod intelligit in-
telligitur a seipso. est tamen differens quiddā a no-
bis: accirco a nobis intelligitur. Quod si intelligibi-
lis logos: non deus: Sin ut deus haud sane ut lo-
gos: verbum tanquā discretus dicatur. Omne autē
quod mouetur: non in moto: sed in quodam stabili
mouetur. Ipsum quoq; quod mouet etiam perma-
net. impossibile enim est cum eo simul agitari. **E**scu-
Quonam igitur pacto **T**rismegiste: ea que in mun-
do sunt: mutantur vna cum iis que mouent: **M**ā spe-
ras erraticas ab applane spera moueri dicebas.
Trisine. **I**ste non motus o esculapi: sed resistētia est.
Non enī eodē sed modo contrario gradiunt. **O**ppo-
sitione vero reuerberationē motionis stabilē continet.
Repcussio enī stationis: agitatio est. **I**deoq; errati-
ce spere p̄trario: ac applane subalterne iūicē discus-
rendo: obuiatione cōtraria circa oppositionē huius-
modi: ab ea que perstat agitant. Quod quidē aliter
habere se nequit. **N**am arctos ipsas (quas nosti) nec
exoriri vnq; nec mergi: circa idē p̄petuo recurrētes:
nō moueri censes: an p̄sistere potius? **E**scu. **M**oue-
ri o trismegiste. **T**risine. Quonā motu esculapi. **E**s-
cu. **B**otidē circa idē sēpiterne currēte. **T**risine. **A**t
Nō circulatio illa idēz circa idē motus statidē p̄tē

tus. Ipsum nanqz circa idem phibet/ qd sup ipsum
est. Impeditū autē id qd super istum est: circa idem
instat. Atqz ita pstraria agitatio firma est: ab ipa op
positione ppetuo stabilita. **Exempla tibi ante ocu**
los ponā in terris viuentiū: veluti dum homo quis
natat (currente nimirū aqua) manū simulz pedum
repcussio stare hoiem efficit. ne cū aqua pariter col
labatur: aut mergatur in eam. Escu. Perpicuum o
trismegiste exemplū in mediū attulisti Trisme. Qd
cūqz ergo mouet in statu: a statu mouetur. Motus
itaqz aialis ois (qd ex materia pstat) nequaqz fit ab
uis que sunt extra mundū. ceterū ab internis ad ex
terna: seu ab aia/ siue a spiritu/ siue ab aīo quodā in
corporali. corpus enī corpus aiātū minime mouet:
si neqz totū simul corpus: z si inaiātū existat. Escu.
Qua ratiōe id asseris o trismegiste: Trisme. Ligna
et lapides: z cetera oia quecūqz aiām habēt: nō mo
uent a corporibus o esculapi. Quod enim intra cor
pus: mouēs ipsum inaiātū: nō vtiqz corpus illd est
quo mouent vtraqz. Et corpus eius qd fert: eiusqz
qd fertur. Non illud quoqz qd dictū est: aiātum est
ob eam potissimū ratiōe qd mouet. Nōne ergo per
spicis aiām tunc onerari maxime: quando sola duo
corpa sustinet. Quinetiā manifestū est quicqd mo
uetur: in aliquo z ab aliquo stante moueri. Escu. In
illo vtiqz mutari oportet: que mutant o trismegiste.
Trisme. Recte dicis o esculapi. Nihil est in rerū oz
dine vacuū. Solum vero qd nō est qd priuat existē
tia: vacuū nuncupandū. Nihil enim reperiri potest
quod cum existat vacuū sit. Escu. Nōne reperiūtur
quedā vacua trismegiste: veluti doliū vacuū: vacu
us puteus: z similia quoqz qz plurima Trisme. Ideu

¶ procul a veritate vagaris o esculapi. que ampla & maxime oium plena sunt : ea tu vacua putas. *Escu.* Quò id o trismegiste. *Trisme.* Aer pfecto corpus è id corpus reliqua penetrat: discurrensq; replet oia. Corpus eni huiusmodi est ex corporalibus non cõpositum. Quo fit: ut quecũq; tu vacua nũcupas: plena sint aeris. Itaq; p̄caua potius ista q̄ vacua noiri debêt. Nam & existunt: ac aeris: spiritusq; sũt plena. *Escu.* Inuicta atq; indubia hec est ratio trismegiste. Aer corpus est. id corpus in reliqua p̄manat : atq; influens cõplet oia. Locũ in quo omne mouet quid esse dicemus? *Trisme.* Incorporeũ o esculapi. *Escu.* Incorporeũ vero quid est? *Trisme.* Abens ac ratio sese cõplectēs: libera ab oĩ corpis mole. ab errore aliena / ipassibilis / intãgibilis / ipsa sibi assistēs: purgās atq; seruās oia. Cuius radij sunt bonũ / veritas / principale lumē: p̄ma q; aiarũ forma. *Escu.* Deus quid est? *Trisme.* Qd nullũ ex iis est: hoz ta men oium ut sint causa: p̄sens quidē cunctis: p̄sens etiã vnicuiq;: neq; quicq; p̄mittit nō esse. Dia ex iis que sũt p̄creant. De nihilo autē nihil puenit. Nam que minime sunt: naturã nullã habent: qua fieri valeant: contra. ea que sunt: naturã non habēt: per quã aliquĩ nō existant. *Escu.* Quid igitur ais deũ esse ali quãdo? *Trisme.* Deus pfecto mens non est. at vero ut sis mens: causa est. nec spiritus: sed causa: qua spiritus extat. nec lumen : sed causa qua lumen existit. Unde deũ colere oportet duobus iis cognomētis que soli cõpetũt illi. Ceteroz vero nulli penitus cõgruũt. Et ei ex iis: qui p̄ter ipsũ appellãt dij: seu demones: siue hoies: nullus tã bonus eē potest: q̄ deus vnicus. is eni ipsũ bonũ est: nec aliud quicq; p̄

ter bonum. Reliqua oia ab ipsa boni natura secreta sunt. Corpus quidēz aia locū habent nullū: quo bonum capiāt. Tam ampla enī est bonitas: quā existētia rerū oīm: tum corporaliū: tum etiā incorporaliū: sensibiliūqz: et intelligibiliū: id bonū est: id est deus. Caue itaqz ne quādo dixeris aliud quicqz bonum: pphanus enī hic foret error. Neqz etiā dixeris deū aliud quiddā: pter solū bonū: In eandē q̄ppe impietate incideres. Sermonē igit ab oibus bonū p̄nunciat. Quid tamē sit: ab oibus nō itelligit: iccirco deus nō cognoscit ab oibus. Clerū ppter ignorantia: tum deos: tum et nōnullos hoies bonos nominant. Nunqz tamē esse boni possūt: nec etiā fieri. Reliqui igit dii cūcti imortales honorati noie dei. Deus autē bonū nō secundū honorationē: sed ipsa sui natura. Una enī dei natura est: ipsū scilicet bonū. Vnum quidē est in vtrisqz noibus: vnde cūcta genera pfluunt. Bonus enī porrigit vniuersa: nec accipit q̄c̄qz. Deus exhibet oia: capit nihil. Igitur deus bonū: ac bonū deus. Altera dei appellatio pater est: ob eam causā. q̄a oia gignit. Patris enī officiū est generare. Qua ppter p̄stans: id in vita cēsetur: studium atqz ipsū apud sapiētes: p̄creatio liberoꝝ. Extrema vera oium calamitas et impietas accidit illi qui absqz filiis evita decedit. Qua de causa: demonibz dat penas post obitū. Suppliciū deniqz huiuscemodi est: ut sterilis anima in corpus quoddam per iudicium migret: Cui nec maris nec femine natura insit. Qd̄ quidem a sole eleuatum est: atqz connexum. Igitur o Esculapi cum hoie qui nullos genuit filios: nullum habeto cōmerciū. Infelicitatis tamē eius miserere: cum noueris que hūc multa post interitū ma

neat. Tot igitur tibi ⁊ talia dicta sunt o esculapi: ex quibus ꝑcognitio quedã oium nature colligitur.

Mercurij Sermo Sacer.

S Loria oium deus: diuinũ: diuina natura: principiuũniuersoꝝ: deus/mens/natura/actus/necessitas/finis: ⁊ renouatio. Erat enĩ vmbra infinita in abyssõ: aqua insuper et spiritus tenuis intellectu alis: per diuinam potentiam in chaos inerant. Floruit autem splendor sanctus: qui sub harena et humida natura elementa deduxit. Bũq; omnes seminalem naturam deligebant: Cũq; indistincta fuissent: leuia postmodum in excelsam regionem prouolarunt. grauia sub harena humida residerũt. Bĩstinctis libratĩsq; rebus: que igneo spiritu uehebantur: emicuit celum septem in circulos. Bĩ in astroꝝ ideis: cum signis eoꝝ ꝑspiciebãt. Bĩnumerate sunt stelle secũdũ eos: qui inhabitãt illas deos. ambitus aꝑlior cursu suo: aereo circulo: ꝑspirãte diuino spiritu uectus. Quisq; deoꝝ ex iterna uirtute ascriptũ sibi opus expleuit. Flata sũt ergo uiuẽtia: quadrupedia/reptilia/aquatica simul atq; volãtia. Satio itẽ ois ꝑ seia pululãs: gramẽ/herba/atq; germina floꝝ semẽtẽ qd; q; regeneratiõis itrisecus cõprehẽdebãt. Generationẽ hoim ad diuinoꝝ operũ cognitiõem: testimoniũq; nature: ad imperandũ oibus que celo teguntur: ad bonoꝝ discretionem: ad incrementũ generis: n umeriq; propaginem. Omnisq; anima uelata carnis umbraculo: ad celestium deoꝝ discursum suspiciendum: ad opera dei: ⁊ nature ꝑgressus: ad bonoꝝ signa: ad potestatis diuine cognitiõem. portio quedam tributa est ad bonoꝝ maloꝝq;

iudiciū ac bonoz variū artificii inueniendū. incipit
tamē in illis viuere: sapientiāqz nācisci: ad portione
ptinue cursus deoz circūeuntū. resolui preterea in
id: in quo ampla extabunt monumēta: admonitiōes
qz artificioz sup terrā electis innouatiōe tēporum:
herbe/ generationesqz carnis animate (tabefactis se
mentibus fructuū/ opificisqz nature et artis) reiuue
nescēt. Beni qz vesci necessitate: et renouatione deo
rum: cursuqz circuli numero se nature diuinū. ac ipā
scilicet oīs pspiratio mundi: natura denuo florescē
te. etenim in ipsa diuinitate natura etiam consistit.

CMercurij ad Tatum Crater siue Bonas

Aiuersū mundū verbo non manibus fabrica
tus est opifex. Ipse vero sic cogita illum pre
sentē semp agentē oia: deū vnicū volūtate sua
cuncta pstituentē. Id enī eius corpus est: nō tangi
bile: nō visibile: nō dimensū: nō distans neqz alterius
cuiusqz simile. Nam nec ignis nec aqua nec aer nec
et spiritus. verū ab eo hec pendēt oia. bonū vero ita
est: ut sibi soli id cōpetat. Terrā quoqz ornatu quo
dā diuini operis exornare voluit. Binisit itaqz ho
minē mortalis animātis: mortale animal. et mūdus
quidē refertus aialibus viuētis mūdi p itellectū at
qz rationē. homo enī effectus est diuini opis cōtem
plator. qđ pfecto dū admiraret: auctore eius agno
uit. Sermonē qđē o Tati singulis hoibus deus im
pertit: mentē vero nequaqz. nō qđ iuiderit: qbus ne
vtiqz inuidet. Liuoꝝ qppe ab eo non puenit. sed illa
que habitat cū animis hominū mēte carētibz. Tat.
Cur o pater nō oibus deus mētē coicauit: Tris me.
Quoniā voluit eā o fili: in medio tāqz certamē: pre
miūqz aiarū pponere Tat Ubinā hāc locauit: Tris

me. Cum craterē patulū hac iplesset: p̄conē misit: iu-
bens talia quedā animis hoīm nūciare. **A**ergat se
ipsā in hanc paterā: quecūq; potest: que videlz cre-
dit craterē animā ad eum (qui demiserat) redditurū
Queue finē noscit: cuius gratia nata fuerit. **Q**uicū
q; igitur p̄conē exaudierūt: sese miserūt in mentem:
ii cognitionis participes effecti sunt: mentēq; suspi-
cientes in hoīes p̄fectos euasere. **A**t qui p̄conū ne-
glexerūt: ii sermonis quidē pticipes: mētis autē ex-
pertes: relictī sūt ignorātes: ⁊ cuius gratia: ⁊ a quo
geniti fuerint. **H**oz p̄terea sensus: irrationalis ani-
mātis sensuū similes: itaq; ⁊ cupidine impliciti: ea
que sunt digna p̄spectu: nequaq; admirant. **N**am li-
bidinibus corporis mancipati: hoz causa natū ho-
minē arbitrant. **Q**uicūq; vero dei natura fulti sūt:
ii **O**lati secundū operū cōparationē: p̄ mortalibus
imortales habent. intelligētia sua cuncta complexi
que in terra sunt: ⁊ que in mari: ⁊ si quid est p̄ter ea
supra celū. **A**tq; a deo seipsos erigunt: ut ipsū quo-
q; bonū itueant. **Q**d sane cū p̄spiciūt: eā (qua hic ve-
scimur) vitā: miserā quandā arbitrant. **D**espicien-
tes utiq; tum etiā corporea oīa ad vnum solū ferun-
tur. **H**ic **O**lati scientiā meritis est diuinorū: si cōtē-
platio est intelligentia dei: diuino existente cratere.
Pater. **E**quidē o pater huius crateris latice abluī cu-
pio. **T**risme. **N**isi o fili tuū corpus oderis: te ipsum
amare nō poteris. **Q**uā primū vero nō te: sed deū ip-
sum dilexeris: mentem protinus consequeris. hanc
deniq; nactus: scientiā euestigio nancisceris. **P**ater.
Quonam pacto asseris hec o pater. **T**risme. **I**mpo-
sibile est o fili: vtriusq; simul intendere: mortalib; vi-
delicet: atq; diuinis. nam cum duo tantum in ordi-
b. iij.

ne rerum inueniant: corporeū et incorporeū: et illud
quidē mortale: hoc diuinū dicatur: electione vnius
amittimus alterū: quotiensq; vnius cura remittitur
alterius actus intendit. Potioris itaq; optio: eligē
ti decora nō modo hoīem qui elegit: deum reddidit
verū pietatē erga deū ceteris quoq; demōstrat. Be
terioris autē electio: hoīem quidē ipsū pdit: aduer
sus autē deū nihil pter id vnū delinquit: scilzq; quē
admodū pompe per media transeūt. ipse quidē nul
lius actionis cōpotes: ceteros autē ipediētes: haud
secus isti pōparū instar vagant: atq; oberrant. ppter
corporis voluptates. Cum hec igit ita se habeant o
Latī: diuina officia pcedere: humana sequi debent.
Beus pfecto extra culpā maloz a nobis: causa ve
nit. nam mala bonis antepōnimus. Cernis o fili qđ
corpora celestia trāscēdere nos opus est: qđq; cho
ris demonū abesse: ambitūq; astroz: eozūq; pgres
sus superare: ut ad vnū solūq; deū tendamus. Insu
perabile enī bonū est: sine termino infinitū: quo ad
se nūq; incipiēs: quo ad humanā cognitionē: princi
piū habens. Eiusmodi tamen cognitio nō eius ini
tium est: sed nobis ipsius cogniti principū exhibet
Principiū itaq; cōplectamur. Hoc enim cognito:
vniuersa celerrime discurremus. Arduū autē est cō
suetā ac p̄sentia relinquentē: ad superiora se: potio
raq; puertere. Illa enim que oculis cernimus: nimi
um nos delectant. latentia diffidentiam pariūt. Pa
tentia autē sane mala sunt: bonū occultū iis qui ma
nifestis incumbūt. Nec enim forma eius vlla: nec fi
gura. hac de causa sui tantū simile: ceteris hoz vero
dissimile. Etenī corpori incorporeū apparere nō po
test: huiusmodi est similis ad dissimile differētia: dis

similisq; ad id quod simile est posteritas. **Monas:**
id est vnitas omnium principium radix atq; origo :
absq; vero principio nihil. **Initium** autem est non
principij sed alterius: monas ergo principium: om-
nemq; numerum continet a nullo contenta: omnēq;
gignit numerum nullo numero genita. **Quicq̄d** vti-
q; genitum imperfectum/ diuiduum/ crescens: atq;
decrescēs. **E** vero quod perfectum: horum nihil ac-
cidit. **I**d sane quod augetur: virtute monadis au-
getur. **E**uanescit autem imbecillitate propria: cum
vltius monadem capere nequeat. **H**ec tibi o **Ta-**
ti pro viribus: imago dei subscripta sint: quam si di-
ligenter consideraueris: oculisq; internis prenoue-
ris: crede mihi fili ascensum ad excelsa comperies.
Quinetiam imago ipsa te perducet: habet enī vim
certam visio eis: qui intuendi desiderio flagrāt ap-
prehendit eoq; trahit modo: quo lapis qui magnes
dictus est ferrum.

Mercurij ad **T**atium filium suū. **Q**uod deus la-
tens simul ac patens est.

h **U**nc preterea sermonem apud te transigam o
Tati: ne precipuum nomen tibi desit: neue ig-
nores id: quod plurimis occultum videtur: esse per-
spicuum. **N**am si nusq; pateat: nihil vtiq; erit. **Q**uod
cunq; se offert aspectui: genitum. quod vero latet: sē-
piternum. **N**e q; enim opus est ut appareat: quando
quidem esse nunq; desinit. **A**n te oculos quidem id:
reliqua ponit: ipsum vero secretum manet: utpote
quod vita fruitur sempiterna. **E**t enim fantasia solū:
circa que genita sunt: versat. in qua p̄ter generatio-
nē nihil existit. **A**t vnicum id ingentum: incōprehē-

sibile fantasie. Cum vero per ipsū cuncta clarescant
per oīa rursus atq; in oībus fulget. Hisq; presertim
apparet: quibus ipse notitiā cōdicare voluit. Tu igit
o fili mi **T**ati in primis piis ꝑcibus obsecra domi-
num: patrē vnicū: vnum: ⁊ a quo vnus. ut sis illius
misericordia dignus. Sic tandē deum tantū ꝑcipe
re poteris: si vel vnus dūtaxat illius radius intelli-
gentie tue: benigne refulserit. Sola siquidē intellec-
tio latens: latentia ꝑspicit. Ita q; si mētis oculis in-
spexeris o **T**ati: ille tibi (crede mihi) patebit. **D**eus
fane totius expers inuidie: per singulas mundi par-
ticulas vbiq; splendet: atq; a deo se notum ꝑstat: ut
nō intelligere modo: sed manibus etiā ipsis (ut ita
dixerim) liceat atrectare. Nam vndiq; nostris ocu-
lis eius obuersat: seq; obūcitur inculcat imago. **Q**uō
si infimū te laudes: quō aut te ipsum: aut eum inue-
nies. **B**eniq; cum deum videre volueris: suspice sy-
derum ordinē reliquorū. **Q**uis age ꝑpetuū horū ser-
uat ordinē. **O**rdo quidē oīs numeri: loci limitibus
terminat. **S**ol deus deorū celestiu ꝑstātissimus. **S**o-
li celites reliqui veluti principi regiꝑ parent. **S**ol
tantus: terra simul amplior atq; mari: minores tñ su-
pra se stellas innumeras ꝑuerti patit. **Q**uē timet iis:
quē veref. **O** fili: diuersorū syderū sunt motus. **Q**uis
mensurā singulis motionis assignat. **T**at. **A**rcurū
circa idem se ꝑpetuo vertens: totamq; trahēs mun-
di machinā. **T**risine. **Q**uis hoc vtitur instrumento:
Quis mare suis finibus circumscribit. **Q**uis terre
pondus sistit: ac librat in medio. **E**st certe aliquis
o **T**ati: horū auctor: ac dñs. **E**tenī locum vel nume-
rum: vel mensurā seruare absq; auctoris virtute im-
possibile est. **O**rdo fieri a deformitate nequit. **E**get

autē deformitas domino: qui ordinē p̄beat. Utinā
tibi dareſ o fili facultas: ut alarū adminiculo in sub
limē aeris plagā volares: mediāq; inter celū ac ter
ram regionē sortitus: cōspiceres terre quidē solidi
tate: maris diffusionē: fluxum fluminū: aeris ampli
tudinē: ignis actā celeritatē. **O** felicissimū fili spec
taculum. o beatissimā visionē. Siquidē vno luminū
motu seriē mundi totius cōprehēderes: immobilēq;
factorē p̄citurū: latentē quoq; p̄spicuum cernerēs. qđ
si per ea etiam que terra sustinent fragilia: et aque
p̄funditate p̄dunt deſi artificē inuestigare volueris
age fili: circūspice humani corporis opificium. Lu
ius admonitione p̄disce: quis tam pulchre imāgis
p̄ditor. Quis oculorū pictor. quis nares auresq; tor
navit. quis labia distendit oris. quis nervos tetē
dit atq; ligavit: quis irrigavit venas. quis ossa con
gessit solida. quis carnem pellicula tenui circumte
xit. quis digitos articulosq; discrevit. quis funda
menta pedū extendit. quis p̄foravit poros: atq; me
atus aperuit. quis splenē coegit atq; cōpressit. quis
pyramidē impressit cordi figuram. quis iecoris por
ro textit fibras. quis pulmonū sculpsit fistulas. quis
aluo capacē āplitudinē tradidit. q̄s honorāda cor
poris mēbra in p̄patulo figuravit. q̄s obscena in ob
scuro proſus abdidit: eaq; aspectu cernentiū volu
it secreta iacere. **U**ide quot dine artis opera in vna
materia demonstrant. Singulaq; pulchra: recteq;
dimensa: necnō p̄p̄riis inuicem officiis differentia.
Quisnam singula finxit. qualis mater. qualis pater
nōne hec solus ipse inuisibilis deus cūcta. p̄p̄ria volū
tate: molitus est. **E**t cum statuamz imaginem absq;
fabro et pictore fieri nullus asserere audeat: miram

mundi huius constitutionem sine conditore consti-
tuisse putabimus? **O** cecum homunculum: o nimis
impium: o profundis obrutum ignorantie tenebris
Caue caue inquam o fili mi **Tati**: ne vnq̄ artificiu
priues artifice. **Quinimo** cōgruo deū noīe preinuo-
cato: patrēq̄ esse ppriū eius extimato. qđ si me qđ-
dam audacius pferre coegeris: huius essentiā esse
dicam: cōcipere ac facere singula: quēadmodū sine
factore fieri quicq̄ nequit. **Ita** deum existere sēper
nisi semper agat omnia: impossibile est. in celo vide-
licet: aere: terra: mari: in toto mūdo: in qualibet pti-
cula mundi: tum in eo quod est: tum in eo quod non
extat. **Nihil** est in omni natura: quod ille ipse nō sit.
est ille siquidē: que sunt. est ea etiā: que minime sunt
Que quidem sunt: deduxit in lucem. que non sunt:
occulit in seipso. **Hic** deus nomie melior. hic occul-
tus: hic rursus oīum patentissimus. hic menti cōspi-
cuis. hic presēs oculis. hic incorporeus. hic (ut ita
dixerim) multincorporeus: **Nam** nihil in corporibus
est: quod ipse non sit. **Omnia** enim ipse solus existit
Nomina insup habet oīa: quoniā vnus est pater **No-**
men quoq̄ nullum habet: quoniā pater est omnium
Quid ergo te laudabit: supra te: an infra te positū.
quo vertam oculos ut te laudem: supra ne: an infra.
intus an extra. **Nam** modus: an locus circa te: num
aliud quiddā ex oībus. **In** te autē oīa: abs te oīnia:
p̄bes oīa. nihil deniq̄ suscipis: oīa quidem habes:
quod autem non habes: id ipsum nihil. **Quando** ve-
ro laudabo te pater: **Tempus** et momentum tuū ca-
pere non valemus. **Qua** potissimū in re laudes can-
tabo tuas: **Nam** in his que creaueris: an ī illis que
non creaueris potius. **Nam** in his forte: que in lu =

cem e tenebris eruiſti: an in iis: que latent adhuc ar-
chano ſinu recõdita. Per quid tandem hymnos tu-
os dicabo: nunquid in laudatione tali ego ipſe mei
iuris exiſtam: an potius alter efficiar. Ipſe profec-
to es: quicquid ego ſum. Ipſe es: quicquid agã. Ip-
ſe es: quicquid deniqz dicam. Ipſe enim es oia: neqz
aliud p̄ter te quicq̄. Quid ſane non es ipſe. Ipſe oẽ
quodcunqz genitum. Es quidem intelligẽs pater:
fabricans deus. efficiens bonũ: bona faciẽs omnia.
Materie nãqz puriſſimus aer: aeris anima: aie m̄s
mentis deniqz deus.

¶ Quod in ſolo deo bonũ eſt: alibi vero nequaquã
ad *Esculapium*.

b **¶** *Unum* o *Esculapi* in nullo ponitur: niſi in vno
deo: immo ipſum bonum deus ipſe ſẽper. Quã
obrem eſſentiam omnis motionis: atqz cognitionis
eſſe deum oportet. Hac eſſentia orbatum nihil: hec
circa ſe ſtabilem actum: nullius egenum: infinitũ ſu-
perabundanter porrigentem poſſidet. *Unum* id vni-
uerſorum principium: bonum porrigens: et effũdẽs
bonum. quotiens nomino bonum id: quod oia bona
et quod bonum ſemper intellige: hoc vñico deo ad-
eſt: neqz enim cuiuſq̄ indigus eſt: ut a deptionem il-
lius appetendo: malus fiat. neqz iactura cuiuſq̄ in-
eum vñqz: ut poſt damnum dolore afficiatur. Ma-
ior enim portione mali. nec eſt illo validius aliud a
quo expugnet: in hũc iniuria incidere nulla poteſt:
qua irritatus laceſſitusue excãdeſcat. Nihil eius iu-
gũ ſubterfugit: quo p̄temptus indignet atqz irascaſ
nec eſt ſapiẽtius eo q̄c̄q̄: qđ illi emulationẽ icutiat.

Itaqz cum hec illi nō accidāt: nihil eius nature p̄-
ter ipsum bonum restitit. Quēadmodū vero nihil eo-
rum: que mala sunt: in hac insunt essentia: ita in nul-
lo alio bonum inuenit. In singulis enī reliqua insūt
singula: tum in paruis: tum in magnis: tum etiā in
his que secundū vnum: et in ipso quoqz aiali maxio
oium / atqz potētissimo: qđ vtiqz passionibus genita
replet. Nam generatio passio quedā est. vbi aut pas-
sio: nullo modo bonū. vbi bonū nō passio ponit vlla.
vbi dies nullo mō nox. vbi nox: neqz etiā dies. Qua
ppter in generatione bonū esse nō potest. restat ita-
qz in eo qđ ingenitum. Est autē materie cōcessa est
oium p̄cipitio: sic quoqz boni p̄cipitatione: mun-
dus bonus. bonum dico: inquātum ipse etiā oīa effi-
cit: qua quidē ex parte bonus est mundus. in reliqs
oibus nō bonus. Passibilis enī ac mobilis est: et oī-
um p̄terea causa passionū. In hoīe insup cōparatio
ne malī: bonum. Id q̄ppe qđ nō nimis malū: quoqz
minus malū: bonū in hoībus appellamus. Quo fit:
ut bonū nostrū nihil aliud sit: q̄ mali portio minima
Unde illud etiā sequit ut bonū huiusmodi: a malo
separatū esse nō possit. Inquinat enī hoc bonū: admi-
xtione maloz. Infectū vero: vltterius bonū nō p̄ma-
net. Sin minime p̄manet: malū efficit. In solo igit
deo bonū ipsū existit. Quare solū boni nomē o Escu-
lapi: natura boni nequaqz. Neqz enim id capere po-
test materiale corpus confectum vndiqz: et oppres-
sum prauitate / laboribus / doloribus / cupiditati-
bus / iracundia / deceptionibus / stultisqz opiniōni-
bus: ac nugis. Beterrimum tamen omnium id cen-
seo Esculapi: quod vnumquodqz eorum: que dixē-
runt: summum creditur esse bonū. Fugiendum in pri-

mis malū est: vētris luxus maloz oīum fomes. hinc
error: hinc boni priuatio. *Et* quidē ingētes deo gra-
tias habeo: qui de natura boni cogitātī mihi: sentē-
tiā hanc certā infudit: qđ in mūdo bonū esse nō pos-
sit. siquidē mūdus cōgeries est maloz. *Beus* autē
boni: vel bonū: dei exuberās plenitudo: *Supeminē*
tia quippe bonoz circa essentiā sincere fulgētis at-
q; purissime. Neq; forte sunt essentie dei. *Audiēdū*
sane id assero o esculapi: essentiā dei: si vllā deus ha-
bet essentiā ipsū bonū esse. *Pulchrū* vero ⁊ bonū in
mundo: aut in mundi partibus inuenire non licet.
Nam quecūq; sensus mouēt: idola sunt ⁊ vane que-
dā admiratiōes. *Que* vero sensuū organa subterfu-
giūt: ad pulchrū bonūq; p̄tinent. *Utq;* acies oculi:
deū nō cernit: sic neq; pulchrū bonūq; cognoscit
He siquidē partes dei sunt: integerrimiq; illius p̄-
prie cognate. inseparabiles: p̄cipueq; dilecte. ⁊ vt has
ipse deus amat: sic ab his ipse deus amat. si deū per-
cipere poteris: pulchrū quoq; bonūq; p̄cipies: per-
fulgēs oibus: illustratū a deo. *Pulchritudo* enī sine
cōparatione: sine mutatione bonū. *Beus* enī cōpa-
rationē: mutationēq; nullā obmittit. *Quē* admodū
ergo deū pulchrū: bonūq; noueris: ita sane: ex cete-
ris viuētibus cum a deo secerni nequeāt: nūq; coi-
candū. *Si* deū quesieris: pulchritudinem ipsā que-
res. *Que* tandē ad id ferat vnicā via est: pietas cog-
nitioni p̄iūcta. *Quapropter* ignari mortales: ⁊ a pi-
etatis semīta deū: hōiem quoq; bonū noiare nō ve-
rent: cū boni notitiā verā habere nullā possit: s; ma-
lis irretitus ⁊ illaqueatus sit: malūq; bonū esse cen-
seat: insanabiliterq; malis vtat: eorūq; iacturā: pri-
uationēq; formidet: oibus deniq; machinamentis

viribusqz cōtendat: ne vnicō solū malo premat: ve-
rum et in numerū mala: magnitudinēqz augeantur.
Talia sunt o esculapi decoza hoīm atqz bona: que
nec fugere: nec odisse valemus: oīum nāqz difficulte-
mū id existit. ob eam potissimū causā: quia nos illis
vti oportet atqz vesci: usqz orbat: vitā agere nullo
modo possimus.

¶ summū malum est hominibus ignorare deum
q No ruitis mortales ebrii: qui merū ignorantie
cōbibistis: cum id ferre nequeatis: euomite. U-
uite sobrii: oculis mētis inspicite. Qd si minus po-
testis oēs: saltē qui possūt: id agāt. Ignorātie pestis
oēm terrā subuertit: aiām qz corrumpit corporis vin-
clis inclusā. neqz sinit eam salutis iter asciscere. ne
pmittite vos in lacū corruptionis / mortisqz submer-
gi. Respirate iam respirate: ad fontē vite recurrite:
illumqz: qui vos introducet in aditū veritatis: cape-
scite. Ibi fulgidū lumē nullis imixtū tenebris. Ibi
nullus ebrietate delirat: sed oēs sobrii vigilant: atqz
mentis oculis eum: qui videri vult: acutius intuent
Is nec auribus pcipit: nec cernit oculis: neqz sermo-
ne pfertur. sola mens eum pspicit: sola mens p̄dicat
In primis autē oportet vestē: quā circūfers: exuere
indumentū inscitie: prauitatis fundamentū: corrup-
tionis vinculū: velamen opacū: viuā mortē: sensiti-
uum cadauer: sepulchrū circūuertile: domesticū de-
niqz furem. Qui dum blandit: odit. dum odit: inui-
det. huiuscemodi est: quo circūtegeris ymbra culum
inimicū. Ad se ipsum te deorsum raptat: ne forte cō-
spiciēs veritatis decorē ac primū bonū: huius ode-
ris prauitatē: neue huius insidias (quas in te assidue
machinat) aliquādo p̄sentias. hoc aciē interioꝝ se

suum hebetat: et obtundit. Crassa illa materia suffo-
cat: abhominabili fastidiosaque ebriat voluptate: ne
audias unquam: neue perspicias ea que iure et audienda
sunt: et imprimis inspicienda.

Nihil eorum que sunt interitus: sed mutationes: de-
cepti homines interitum nominant: **Ad Latium.**

D. **E** anima et corpore o fili dicendum. quonam mo-
do mortalis anima: quantaque sit agendi virtute in con-
cretionem dissolutionemque corporis. **M**ors ad horum
nullum attinet. **T**hanatos enim. i. mors conceptus qui-
dem est mortalis appellationis: vel vanum quiddam
vel per ablationem prime littere: thanatos id est mors
pro eo quod dicitur athanatos. i. immortalis. **T**hana-
tos enim interitum significat. **A**l nihil eorum: que in mun-
do sunt interit. **S**i enim secundus deus est mundus:
nec non immortale viuens: impossibile est immortalis
animantis partem aliquam interire. **Q**uecumque mun-
do insunt: mundi sunt membra: homo presertim anima ra-
tionale. **P**rimus omnium vere seipiternus/immortalis/ i-
genitus deus: omnium auctor. **S**ecundus deinde ad il-
lius imaginem: mundus ab eo genitus: et ab eodem ser-
uatus/nutritus/et immortalitate donatus: velut a
proprio patre viuens quidem semper: et immortalis: est
enim semper viuens quidem: semper et immortalis. etenim
semperviuens: et seipiternum hoc inuicem differunt: quia
sempiternum quidem ab altero factum non est. **S**in autem fie-
bat a seipso: non ab aliquo factum fuit: quia fit semper.
Sempiternum enim quatenus seipiternum est omne: pater au-
tem ille sui ipsius seipiternus. **A**l vero mundus: a patre
semper viuens: immortalisque factus. **Q**antumque
materie fuerat subiectum patri: pater ipse corpore
um agens: et in molem congregans: id totum spher-

ricū reddidit: iprimēs qualitātē materiē existēti im-
mortali: ratione qz materiē sēpiternū habenti. P̄le-
nis autē ideis oībus qualitates pater inserens in
sperā: velut in gyrum omni qualitate circūscripsit.
Exornare autē voluit id: qđ post ipsū est: quasi imor-
talitate fulciēs omne corpus: ne materia ab huius
cōgressu discedere volens: in suā deformitatē iterū
resoluat. Quādo enī incorporea erat materia o fili:
deformior erat. habet hec quoqz materia qualitates
quas dā exiguas reuoluta crescendi pariter ⁊ decre-
scendi natura: quā hoīes mortē vocant. Huiuscemo-
di autē p̄fusio circa terrena viuētia. Celestīū quip-
pe corpora vnū atqz eundē seruāt ordinē: quē scili-
cet primū a patre suo sortita sunt. Seruat autē ipse
a restitutione cuiusqz indissolubilis. Restitutio ve-
ro cōstitutionis corporū terrenorū: ipsaqz dissolutio
in corpora indissolubilia: et imortalia restituit. Atqz
ita sēsus priuatio fit: nō destructio corporū. Tertīū
quoqz animal homo ad imaginē mundi genitus se-
cundū patris voluntatē sese habens p̄ter cetera ter-
rena viuētia: nō modo cum secundo deo cognatio-
nem habet: verū etiā intelligentiā primī. Secundū
plane deū utpote corporalē sensus cōprehēdit. Pri-
mū vero deum: ut incorporeā: bonā qz mentem men-
te p̄surgit. Lat. Id ergo animal nōne destruit. Tris-
me. Melius melius ominare o fili: ac insuper medi-
tare quid deus: quid mundus: quid animal imorta-
le: quid animal dissolubile. Scito quoqz mundum
a deo simul atqz in deo: hoīem vero a mūdo ⁊ in mū-
do p̄sistere: principiū autē cōprehensio qz oīum ⁊ cō-
stitutio deus. **¶** Quod in solo deo pulchrū ac
bonū: Alibi vero nequaqz: Ad Esculapium.

h Eri o Esculapi pfectā edidi orationē: in pſen-
tiarū autē necessarium esse arbitror: ut de sensu
breuiter differamus. Sensus ac motus in hoc potif-
simū discrepare vident: q̄a hic quidē secundū materi-
am: ille autē secundū essentiā est. mihi tamen vterqz
puenire videt: neqz distingui in hoibus ratione. In-
tus animātibus sensus nūc vnitus est: in hoibus au-
tem intelligētia. Ab intelligētia quidē intellectus
differt: quē admodū a dinitate deus. **B**iuinitas enī
a deo: intelligētia vero ab hoie puenit. **H**ec sermo-
nis est soror: aut vtraqz sibi inuicē instrumēta. Nam
neqz sermo absqz intellectione p̄nunciat: neqz intel-
lectio absqz sermone p̄dit in lucē. **Q**uāobzē sensus
et intelligentia in hoie: tanqz cōnexa p̄spirāt inuicē
Neqz enī sine sensu intelligere: neqz sine intellectio-
ne sentire vllō modo possumus. **I**ntellectionē tamē
absqz sensu intelligere possibile est: instar eoz: qui in
somnia fantasmata vidēt: tamē quoqz vident vtreqz
operationes in somnioz visionibus externis: sensū
autē ex somno in vigiliā suscitari. **I**n aīaz p̄terea cor-
pus: homoqz vnitur: quotiēs qz vtreqz sensus p̄ticu-
le sibi p̄sentiūt: tunc intellectio p̄cepta mente dispo-
nit. **A**bens oēs notiones p̄cipit. bonas quidē: quo-
tiens a deo semen infundit. **P**trarias autē: cum a de-
monibus quibusdā spermata iaciunt. **N**ulla p̄fecto
mundi pars est demonū p̄sentia destituta. **H**oz lumē
ab ipso deo totū descendit. **D**emon deniqz transfu-
sus in hoiem: semina p̄prie notionis ispergit. **A**ēs
autē p̄persa seminibus pregnās inde parit adulte-
ria: stupra/ homicidia/ parricidia/ sacrilegia/ diuino
rum p̄tēptū/ iugulationes/ euerfiones vrbū/ pestes
hominū: et reliqua oīa quecūqz maloz sūt opera de

monū. **B**eī plane seīa pauca: at illa q̄dē magna/pul-
chra/bona: virtus scilz: tēperātia/pietas: pietas autē
dei cognitio. **B**eū qui recognoscit: bonis refectus
oibus: motiones dīnas assequit: motiones in q̄ haud
multoz siles. **Q**ua de causa: si qui huic se cognitiōi
dedicāt: nec ipsi vulgo placēt: nec vulgus illis: insa-
nīre demū putāt: risūqz reportant. interdū etiā odio
habent: p̄tumeliū afficiūt: vitāqz priuāt. **I**mprobi-
tatē enī hic habitare diximus: terrāqz illius esse p̄-
uinciā. **T**errā dico nō mundū totū: ut ipi q̄dē oblo-
quūt. **V**eruntū homo deo deuotus: q̄primū diuinā
p̄gustauerit visionē: obliuioni reliqua oīa tradit: at-
qz etiā que reliqs hoibus mala sunt: huic ut bōa cō-
tingunt: p̄sulētī prudēter: et ad scientiā singula refe-
rētī. q̄d̄qz mirādū ē: mala sēp in bōa peitus p̄uertētī.
Sed iam ad sermonē de sensu iterum redeamus. hu-
manū est sensū cum itellectiōe p̄iūgere. **N**ā oēs (ut
supra retuli) hoies itellectiōe ferunt. **L**eterū secun-
dū materiā vnus: alter secundū essētiā. **Q**ui enī pra-
uitatis seruus: est materialis: a demonibz quoqz (ut
diximus) intelligēdi semē accepit. **A**t si qui bonita-
tis: aīe sunt: hoz natura ipse vtatur. **B**eus enī oīum
auctor: efficiēs autē oīa: sibi ipsi p̄similia reddit. **H**ec
tamē genita bona in opationis vsu sterilia. **M**undi
nāqz reuolutio generatiōes exagitās: qualitates ef-
ficīt: quas dā inficiēs: maloqz fedās: quas dā defen-
sans: bonoqz purgās. **M**undus o **E**sculapi sensum
motūqz possidet: nō humano sensui motūqz cōsimi-
lem: sed potentiorē sane: atqz admodū simpliciorē.
Nā sensus et intelligētia mundi: id vnū est: cūcta sci
licet facē ac resoluere. **B**iuine volūtatis organum:
hac potissimū ratiōe p̄structū: ut a deo seīa suscipiēs

uniuersa: eaq; tuto sinu recōdens: oīa quidē cōpo-
nendo. pducatur: oīa rursus auferat diuidēdo. Atq; i-
star agricultoris periti: qđcūq; nimis adultum est:
āputat: ut statutis tēporū iteruallis: reuirescat. Nec
est qđcō; cui vitā mūdus ipse nō p̄stet. Sicq; vite lo-
cus est: est atq; etiā iustitutor. Corpā vero ex materia
in differētiā pstant: horū qđā ex terra. qđā ex aqua:
ex aere alia: ex igne quoq; permulta: uniuersa certe
cōposita. Quedā tñ cōgesta magis: nōnulla vō sim-
pliciora. Illa grauiā: hec leuiā. Velocitas autē agi-
tationis: illius varietate generationē qualitatis in-
ducit. Spiratio enī crebra existēs: corpibus quali-
tatē vna cum supabundātiā vite suppeditat. Deus
igīf Cosmi. i. mundi pater. Cosmus autē eorū que in
cosmo: et cosmus quidē dei filius. Que vero in cōs-
mo sub cosmi ditione p̄sistūt: ac iure cosmus appel-
latus est. Via siquidē varietate generatiōis cosmei
.i. exornat: nec nō idē sinēti vite opatione p̄petua ne-
cessitatis: celeritate elemētōrū: cōmixtione: ordine
genitorū. Ipse igīf cosmus. i. ornatus necessitate si-
mul merito noiatus est: aiantū oīum sēsus et itelle-
ctio. Que ex externis influūt ab eo: qđ p̄tinet i spira-
ta. Cosmus autē quecunq; ab ipsa origine suscepit
a deo: p̄petuo seruat. Deus p̄fecto: nō vt qbusdā vi-
detur: sensit menteq; captus est: illi enī miseria p̄f-
si perperā obloquūtur. Quecunq; sunt o Esculapi i
deo simul: atq; a deo pendentia: partim per corpus
agentia: partim mouentia per essentiam animalem:
alia per spiritum viuificantia: alia vero receptacula
defunctorum. Rectius autem dicemus deum ta-
lia non habere: sed ut veritatem liquidam exprima-
mus: ipsum esse cuncta fatebimur. Nec ea quidem
cij.

ab extremis capere : ad extrema nihilominus porri =
gentem. Id est sensus et intellectio dei. Unde nulli
vnq̄ futurū est tēpus: in quo existentū aliq̄d in ni=
hilū euanescat. Quotiēs vero existentia dico: dei di=
co thesaurū. Nam existentia ipse deus amplectit̄. Ex=
tra hunc nihil est. extra nihil ipse. Hec tibi o Escu=
lapi intelligenti: vera videbunt: ignorantī autē: icre=
dibilia. Intelligere enī ipsū credere est. at nō crede=
re: pculdubio ignorare. Sermo siquidē meus ad ve=
ritatē vsqz cucurrit. Absens quoqz ampla: et a sermo=
ne ad certū quiddā deducta: veritatē attigit: deniqz
cōprehendēs oīa: eaqz inueniēs p̄sona illis: que in=
terpretabat̄ euestigio credidit: et in ipsa fide decora
feliciter requieuit. Que igit de diuinis dicunt: intel=
lecta credunt quidē: nō intellecta negant. Hec au=
tem de intelligentia dicta sufficiant.

CMercurij Trismegisti Clauis ad Tatum.

h Esternū o Esculapi sermonē ascripsi tibi. Un=
de equū est hodiernū Tatio dedicare: eoqz ma=
gis id opere precīū: quo disputatio p̄sens : oīum ad
illum a nobis antedictoz cōpendiaria quedā sūma
futura est. Deus et pater et bonū o Tati naturā ean=
dem: immo eundē actum habent. Illa siquidē aug=
menti: diminutionisqz appellatio est que circa mu=
tabilia et imutabilia: id est humana et diuina versatur
Quoz vnūquodqz ille vult esse. alibi vero actū (quē
admodū in aliis) demonstrauimus diuinoz atqz hu=
manoz: que quidē in hoc intelligere necesse est. hu=
ius actus voluntas est: huius essentia velle cuncta
subsistere. Quid est deus et pater et bonū : nisi ipsum
esse hoz oīum nōdū existentū: quinetiam existētia
ipsa hoz dum sunt: id deus: id pater: id bonū: cui ni

hil aliud ex oibus applicat. **B**undus eni ac sol eorum q̄ sunt sc̄dm̄ p̄ticipatiōē pater: nō tñ̄ uiuentibz vite bonitatisqz causa. q̄ si hoc ita se habeat: cōprehēsus agit a volūtate boni: sine qua nec eēvnq̄: nec fieri potest. Cū filioz pater: tum p̄creatiōis: tū etiā alimētū: p̄ solū appetitū boni suscipiēs (nā bonū accitiū est) id alteri p̄uenire: quā illi neq̄t. **Q**d cum accipiat nihil: vniuersa vult esse: **N**on dico o **L**ati vniuersa facit. faciēs eni: lōgo quodā tpē deficiēs: at indignū est. **S**i q̄dē interdum facit: interdū cessat: ege num q̄dē ⁊ q̄tītatis: pariter ⁊ qualitatis. **N**ōnunq̄ qualia ⁊ quāta disponēs: alias hoz p̄traria. **B**eus autē ⁊ pater ⁊ bonum: eo ipso qd̄ oīa est. **T**ale igitur ei q̄dē ista p̄cipē pōt. **E**teni hoc vult esse ⁊ est. **E**t ipsum maxime vero ipsi: nā cetera oīa p̄pter ipsū. **I**deo primum q̄ppe boni: o **L**ati sese notum p̄bere id bonū est o **L**ati. **L**at. **V**isionis pater bone ⁊ pulchre nos p̄ticipes reddidisti. **U**nde mee mentis oculus visione quasi iā expiatus est **T**risme. **N**eqz vero quēadmodū solis radius: fulgore nimio corumpit oculos caligātesqz reddit: sic ipsius boni p̄spectio. **I**llustrat eni: atqz oculi lucē eo magis exauget: quo q̄s capere magis potest intelligibilis splendoris influxum. **V**elociter est ⁊ acutior diuina lux ad penetrandum innocentiaqz ⁊ immortalitate singula cōplēs. **Q**ui nitore hunc a corpe vberius haurire possunt: **O**bdormiunt sepe numero a corpe ad aspectum pulcherrimum: quēadmodū **C**elius ⁊ saturnus nostri p̄genitores assurgunt. **L**at. **U**tinam ⁊ nos pater. **T**risme. **U**tinā o fili. **A**dhuc tñ̄ ibecilliores sumus ad aspiciendum. **T**unc autē poterimus mentis oculos eleuare: bonumqz decorē incōprehēsibileqz p̄spicere:

cum nihil de illo profus dixerimus. Eius cognitio
diuinū silentiū est: et intēta oīum applicatio. Qui id
intelligit: nil pōt aliud cogitare. Qui id meretur: nil
p̄ter ipsū aliud intueri. Qui id audit: nil audire post
ipsū: neq; corpis etiā sui mēbra mouere. Vniuersis
p̄fecto corpis sensibz motibusq; solutus: itrepidus
agit. Nā qui totū circūlustrat vndiq; mentē totam
quoq; irradiat: aīam abstrahit totā a corpe: totā in
essentiā deniq; dei trāffigurat. Impossibile enī o fi
li aīam hoīs in corpis fece iacentē diuinā assumere
formā. Neq; licet etiā dei pulchritudinē p̄tueri: ni-
si quis ante in deū fuerit reformatus. Lat. Quonā
pacto id dicis o pater. Trisme. Dis aīe distributio
o fili. Lat. Mutationes autē quonā modo interi di
stribuens. Trisme. Nū in his q̄ generatim diximus
audisti: quēadmodū ab vna mūdi totius aīa: vniuer
se pfluūt aīe per oēm mūdū tanq̄ distribute circum
currentes. Harū vtiq; aīarū mutatiōes p̄multe: par
tīm sane in melius feliciusq; partīm autē in p̄trariū
Nam reptiliū qdā in aquatilia trāsmutāt: aquatiliū
aīe in terrestria migrāt. terrenoz in volatilia scādūt
aereoꝝ vertunt in hoīes. hoīm deinde imortales aīe
in demones trāseunt: demū in deoꝝ choꝝ feliciter
reuolāt. Chori deoꝝ gemini: vagantiū vnus: non va
gantiū alter. Atq; hec est suprema aīe glia. Aīa ve
ro in corpus humanū delapsa: si q̄dem mala pseuera
uerit: nō gustat imortalitatis quicq; neq; bono eti
am fruit. Reuoluto autē itinere in reptilia p̄cipitās
becvtiq; adiudicatio penaq; est aīe male: prauitas
aīe: ignorātia. Aīa nature rerum boniq; inscia: orba
ta oculis: corpis sese passionibus iplicat. Aīa caco
demonis. i. mali demonis ritu corrupta: seipsā igno

rans abiectis corpibus: monstrisq; deformibus: seruit
Corpus suum velut onus infestum circūfert: nō p̄si-
dens corpori: sed ob ignorantia subiuigata. Contra
vero virtus aie cognitio est. Eruditus enim re vera
bonus/pius/diuus. **Tat.** Qui hic est o pater? **Tris-**
me. Qui nec loquit. nec audit multa. Qui duobz ser-
monibus: seu dicēdis siue audiēdis itēditz pugnat
in tenebris. **Nā** deus. ⁊ pater. ⁊ bonum: nec lingua
pnunciat: neq; pcipit auribus. Cū hec igit ita se ha-
beant in oibus que sunt ex eo: qđ seorsū ab illo esse
nequeūt: sensus insunt. Inter cognitionē autē ac sē-
sum multum interest. Sensus enī superātis motus
existit cognitio: scientie: terminus. Sciētia: dei do-
num. siquidē vnaqueq; scientia incorpea mēte vtēs
ut organo: mens autē corpe. Quāobrē vtraq; in cor-
pora: tum intelligibilia: tū etiā materialia recurrunt
Ex oppositione enī ⁊ p̄trarietate p̄stare oīa necesse
est: neq; aliter se habere possibile est. **Tat.** Quis igit
tur materialis iste deus? **Trisme.** **Abū** dus: pulcher
quidē: nō tū bonus: eteni ex materia p̄stat: passioni-
busq; subūcit. **Primus**q; est eoz: que patiunt. **Se-**
cundus autē eoz que sunt. **Indigus** p̄terea suapte
natura: factus aliqñ: sēper existens in generatiōe at-
q; genitus: qualitātūq; ⁊ quātitatū oīum genitura.
Abobilis enī. **Dis** autem materialis motio: genera-
tio dici debet. **Intelligibilis** quoq; status hoc pac-
to: motum materiale agit. **Quoniam** mundus
spera est: id est caput nec supra: materiale quicquā.
Quemadmodum neq; aliud sub pedibus intelli-
bile: at materialia cuncta. **Abens** vero caput in cir-
culum agitatū: id est secundum naturam capitatis
motū. **Quotcūq;** igit p̄tigua sunt: capitatis illius pel-

licule: que sane aia est: imortalia nata sunt: quasi cor
pus sit in aia pstitutu: aiamqz habetia plena sut cor
pore. Uerū qd a pellicula, pcul in qua sunt: q ma
gis picipat aia: corpus existit. totū vero animal est
Itaqz mūdus ex materiali quodā r intelligibili cō
positus ē. Abūndus aial primū: homo scdm: post mū
dum aial: primū autē aialiū reliquoz. qdcunqz vero
aie munus pcedit aliis: homo quoqz possidet. Neqz
solū nō bonus sed malus etiā: utpote mortalis ppē
dit. Abundus enī nō bonus: qā mobilis. non tū ma
lus qm imortalis. Homo autē tum qā mobilis: tum
etiā qā mortalis: malus esse cēset. Aia hoīs in hunc
vehit modū. Abens in ratione. ratio in aia. aia in spi
ritu. spūs in corpe. Spūs pvenas arterialqz sangui
nēqz diffusus: aial vndiqz ciet: molēqz corpis suspē
sam sustinet: atqz circūfert. Vnde decepti quidā hu
morē sāguinis aiam existimarunt. hos plane latuit:
qā in primis oportet spm ad aiam vsqz manare. de
inde sāguinem coalescere: venasqz r arterias cauas
extendi: demū resolui aial: eāqz mortē corpis eē. Ex
vno autē principio cuncta dependent: principiu ex
vno atqz solo. Et principiu qdē mouet: ut rursuser
tet principiu. Ipsū tū vnū pstat: nec abvnitate de
cedit. Tria igit hec sunt. Deus pater bonū: r mun
dus: r homo. Abundū deus habet: mundus hoīem.
Abundus dei filius: homo genitura mūdi. Neqz enī
ignorat deus hoīem: sed curā eius habet: ab eoqz co
gnosci se vult. Hec vnica salus hoī: cogitio dei. Hec
ad olympū ascensio. Ex hoc vno dūtaxat aia bona:
neqz iterdum qdē bona: alias autē mala: at scdm ne
cessitatem. Lat. Quō id asseris o mi Trismegiste:
Trisme. Hoc inquā assero aiam pueri pteplari seip

sam: nōdum ex natura sua ppter corpus egressā: nō
dum enī corpus oīno cōpactum est ac seipsā vndiq̃
pulchrā p̃spicere. Nā haud corrupta ē adhuc a cor-
poris passiōibus: mundi totius aīa tuncq̃ depēdēs
Cum vero cōpactum est corpus: aīamq̃ in sui mo-
lē disp̃git ⁊ distrahit: tunc illa obliuioni subiicit̃. pul-
chriq̃ ac boni vīsiōne priuat̃. Obliuio autē ipsa im-
pbitas est. Idēq̃ accidit iis qui egrediunt̃ ex corpe
Recurrente enī aīa in seipsā: spūs in sāguīnē: aīa in
sp̃m p̃trabit̃. Mens a velaminibus liberat̃ dīna ex-
istens: suapte natura igneū sortita corpus: per loca
oīa circūuagat̃: aīamq̃ iudicio iusto ac merito sup-
plicio derelinquit̃. *Tat.* Quo pacto id ais o pater?
Trisime. Mens q̃dē ab aīa: aīa vero a spiritu separa-
tur. *Indumētū mentis aīa. Indumētū aīe spūs.* Co-
intelligere oportet o fili cū dicēte auditorē: atq̃ cō-
spirare: auditūq̃ acutiorē voce dicētis habere. *Ha-*
rum o fili vestrū puolutio in corpe terreno p̃ficitur.
Siquidē nudā sc̃dm se mentē in terrea sistere mole
penitus ipossibile. neq̃ enī potis est terrea fer men-
tem adeo dīnā suscipē: neq̃ tantū numē patibili cō-
firmatū corpe sustinere. Assūpsit ergo mēs aīam ve-
lut amictū. Quinetiā aīa dīna existēs vehiculo spiri-
tus vtit̃. Spūs aīal totum p̃currit. Itaq̃ cū primū
mens a terreno corpe soluit̃: p̃priū mox subit amic-
tum igneū videlicet corpus: quo sane q̃ diu circūte-
cta est: in terreū corpus turgescere nequit *Terra nā*
q̃ ignē minime sustinet: tota siquidē ab exigua sin-
tilla cremaret̃. Qua de causa terrene moli circumfu-
sus est humor: quasi quoddā ad cōbustionem ignis
obstaculum. qui cum acutissimus ac velocissimus sit
oīum diuīnoꝝ p̃ceptuū: singuloꝝ cōprehēdit elemē

toꝝ corpora. Etenim ipse celoꝝ artifex: igne potissi-
mū ad suā fabricā vtitur. Opifex quidem totius vti-
tur oibus. ois autē faber iis: que sunt circa terrā. or-
ba nāq; igni mens hoīs ad humanāq; dispositionē
duntaxat idonea: diuina p̄struere nequit. Humana
certe aīa: nō ois quidē: s; pia beataq;: diuina. postq̄
vero huiuscemodi aīa per mortē a carcere corporis
est exempta: cū ois subierit virtutis/ pietatisq; man-
data: certe aut mens: aut deus efficit. Certamē autē
religiose pietatis hoc est: recognoscere deum: iniuri-
am inferre nemini. aīa tamen impia in natura ppria
remanet: ac seipsā numiū cruciat corpus querit qđ i-
grediat terrenū ⁊ humanum. Aliud quippe corpus
quā humanū: aīam nō capit humanā: neq; fas est in
corpus aīe ratione carentis: aīam rationalē corruere.
Lex enī diuina generationē tam nephariā probi-
bet. *Tat.* Quo igitur modo cruciat o pater hoīs aīa
Quodue suppliciū huius aīe grauius? *Trisime.* Im-
pietas. o fili mi *Tati:* cuiusnā ignis ardentior flam-
ma: quā impietatis est. Quenam fera mordax ita cor-
pus lacerat: ut impietas laniat animam. *Flōne* vides
quot malis animus p̄mitur ipius. *Den* sic fili voci-
ferat ipius animus. *Uroz.* absumor. quid agā nescio
Beuorāt me miserū mala vndiq; p̄fluentia: non vi-
deo quicq̄: heu miser: nō audio. *Tales* afflicti sunt
animi voces. *Talis* nature cōgrua mulcta: nō qua-
lem tu forte fili ⁊ alij qđā arbitrant: qbus videt aīa
nostra postq̄ est humanā exuta figurā in corpa de-
generare brutoꝝ. *Hic* enī ipius error: verū castiga-
tionis eius modus alter. *Mens* vtique cum demon
efficitur: ad obsequiū dei iubetur igneum capessere
corpus. inde in aīam transfusa nefariā: causā flagel-

lis verberat peccatorum. his animis verberatus iniquus ad neces/uitia/obiurgia/rapinasqz varias sese vertit: ad ea deniqz per que delinquūt hoies vniuersa delabitur. At cum in sanctā mens ifluit aiam: extollit illā ad sapientie lumen. Hec aia postmodū nunq̄ somni torpore languescit: sed r̄ verbis pariter et operibus humano fert opem generi: iuuatqz modis oibus suum semper emulata parentem. Quam obrem oportet o fili nos agentes deo gratias obsecrare: ut bone mentis participes efficiamur: in melius quidē aia migrat: in deterius nunquā. Est etiā animarum communio quedam deorum. anime communicant hominum animis. Deus se communem singulis exhibet. prestantior enim cunctis ille. Cuncta autem illo sunt imbecilliora. Mundus deo: homo mundo: homini brutum subiiciatur Deus super omnia est: et circa omnia. Dei radij actus existunt: mūdi radij sunt nature: radij vero hominis artes atqz scientie. Per mundum exercentur actus: iiqz in hominem per mundi radios naturales descendunt. Nature per elementa: homines per artes atqz scientias. Hec r̄tiqz mundi totius administratio ex vnius natura dependens: perqz vnam materiem recte discurrens: qua nihil validius: nihil diuinius: nihil deniqz magis vnitum. Hominum ad deos: ad homines deorum communio. Iste bonus est demon: anima: que hoc plena est: beata est: misera vero: vacua. Tat. Quanam ratione id ais o pater: Trisme. Scito mi fili: quia aia ois habet ipsū bonū pro mēte. Be hac enī p̄sens nobis est sermo: nō de ministro huius quē supra diximus: ex iudicio demissū ad iferos. Aia

mentis p̄sentia destituta: nec agere q̄c̄q̄: nec dicere potis est. Sepe vero mens extra aīam: quo quidem in t̄pe: nec audit: nec videt aīa: sed aīali filis est rōne carenti. Tanta est potentia mentis: que aīam huius modi deserit iplicitā corpori: ⁊ ab eadē tractā ad infera. Talis aīa fili mi mentē nullā habet. ideoq̄ nec hoīem hunc appellare phas est. Homo siquidē aīal est diuinū. nec est cum terrenis brutis: sed cū diiscelestibus cōparāndus. Quinimo si audendum est verum fateri: homo verus vel celicolis est p̄stātor: vel saltē pari sorte potif. Etenī quicumq̄ celitum descēdit ad terrā celi limitē deserit. Homo autem ascendit in celum: illudq̄ metif. Nec eum fugit que ima sunt: queue sublima. Ac reliqua oīa diligenter inq̄rit. Quōq̄ magis est terrā quidem haud dimittēs in celum attollit: tam ampla est humane nature potestas. Quāobrem audendum est dicere: hoīem quidē terrenū: deum esse mortalem. Deum vero celestem: imortalem hoīem. itaq̄ hoꝝ virtute duoz: hoīs scilicet ac mundi: gubernātur singula. vni demum cuncta subiiciunt. **Mens ad Mercurium.**

D **E**sine tā diu differē o Trismegiste mercuri. Si le iā ante dictoz reminiscē. etenī sensū tibi meū nō pigebit exprimē. eoq̄ magis: quo multe et varie iter mortales de mūdo deoq̄ opiones perrāt. Trisme. Eqdē vt igenue fatear huius rei v̄itatē nōdū te neo ipse. ergo mi dñe purā exprime v̄itatē. nā vnicū te elucidare talia posse fido. **Mēs.** Audi me igif o fili. Tēpus. deus. ⁊ vniuersū sic se habēt. Deus eternitas. tēpus generatio. Deus eternitatē: eternitas mūdū. mūdus tēpus. tempus generationem efficit. **Bei** quasi essētia ē: bonū: pulchrū: btitudo: sapiētia

eternitas essentia. ipsū idem. mūdi ordo. t̄pis trans-
mutatio. generationis mors ⁊ vita. actus dei mens
et aīa. eternitas pseueratio: atq; imortalitas mundi
institutio. ⁊ restitutio t̄pis: augmētū ⁊ diminutio ge-
nerationis deniq; qualitas. **E**ternitas ergo in deo
in eternitate mūdos. tēpus in mūdo. in tpe genera-
tio. eternitas extat circa deū. **M**ūdos in eternitate
mouet. tēpus terminat in mundo. generatio cōple-
ctif in tpe. fors itaq; oīum deus. essentia vero eterni-
tas. **O**pus eternitatis est mūdos. factus quidē nō
aliquādo: factus autē sēper ab euo. Cū vero nūquā
cesset euū: nūq; cessabit mūdos. Cūq; sit mundus
eternitate cōprehensus: nulla mūdi pars iterit **T**ri-
me. **B**eī vero sapiētia quid est? **M**ens. **B**onū. pul-
chrū. beatitudo. oīs virtus ⁊ euū: vnde imortalitatē
p̄stat euū: pseuerantiā materie tradēs. **O**rgo enim
materie pendet ex euo: quēadmodū ex deo euū. **G**e-
neratio quidē ac tēpus nature gemine: ⁊ in celo sūt
et in terra. in celo sane imutabilia sunt hec duo atq;
imortalia. in terra mutabilia corruptiōiq; obnoxia.
Eternitatis aīa deus est: aīa mūdi eternitas: terre
aīa celū: **B**eus in mente: mens in aīa: aīa aut in ma-
teria. oīa vero ista per euū: totū hoc corpus: in quo
corpa oīa. aīa mēte: deoq; plena: intima mūdi replet
cōplectif extima: vitā oībus hec sugerit. extrifecus
quidē: ingēti huic p̄fectoq; aīali mūdi: untrifecus
autē ceteris que insūt mūdo viuētibus. **S**upraq; in
celo: qđ idē est: oīa sistēs infra vero in terra: genera-
tionē agitās. **M**ūdū p̄fecto p̄tinet euū: siue p̄ neces-
sitatē: seu puidētia: vel natura. et siquid aliud q̄s co-
gitat: vel etiā cogitabit vnq;: id oē deus agit. **A**ctio
dei potestas insupabilis: cū qua nec humanam: nec

diuinā vllā cōparare q̄s audeat. **C**ave igit̄ o **M**er-
curi: ne q̄d infernoꝝ: ne q̄d etiā supnoꝝ dei sile cēse-
as: nā a virtute penitus aberrares. **N**ihil q̄ppe sile
est: q̄d dissimile solūqz r̄vnū est. **N**eqz cuipiā putes
eādē que deo vim adesse. **Q**uid enī post illū tale: et
ad imortalitatē: r̄ ad qualitatis transmutationē. q̄d
autē p̄ter hoc aliud deus efficiet: neqz enī ociosus ē
deus: nā ociosa forēt oīa. **C**ūcta siq̄dē plena sūt deo
ociūvero in nullis mūdi ptibus reperit̄. nomen p̄fe-
ctoyanū est ociū: tum sc̄dm id q̄d agit: tum etiā secū
dū id q̄d agit. vniuersa fieri necesse est: ac sēper fieri
sc̄dm loci cuiusqz naturā. **A**gēs nō vni p̄fēs est tan-
tum: sed oībus. nec vnū dūtaxat verū vniuersa p̄du-
cit. **M**ā efficac̄ existēs in seipsa potestas: in iis que
facta sunt minime sufficiēs est. **S**ub ipsa enī sūt ope-
ra ab illo p̄genita. **A**ge/ptēplare p̄me subiectū tuo
p̄spectui mundū atqz eius diligenter circūspice for-
mā: iuiolabile corpus: quo nihil antiquius p̄ oē qui
dē adultū ac virēs. **I**nspecte p̄terea mundos septem
suppositos: ornatu mirifico fabricatos: ordine sēpi-
terno: cursu suo differēter cōplētes eūū plena lumī-
ne singula: ignis vero in illis nullo modo. **A**micitia
enī p̄trarioꝝ: dissimiliūqz cōmixtio: lumē instituit il-
lustratū ab actu dei: bonoꝝ oīum genitoris: totius
ordinis principis: septēqz mūdoꝝ ducis eterni: lu-
nā vero ceteris p̄currentē: nature organū: inferiorē
materiā trāsmutatē. **T**errā in mūdi medio sitā: pul-
chri mundi subselliū nutrimentū terrenoꝝ oīum: ean-
dēqz nutricē. **A**editare numerū mortaliū imortali-
umqz viuētū mediū vero quasi p̄finiū vtroꝝqz mor-
taliū videlz atqz imortaliū: lunā ipsā circūeūtē. **A**ia
rursus oīum plena: ppriis ab ea motibz agitata par

tim qđē circa celū: p̄tim vero circa terrā. nec ea q̄ de
xtra sunt ad sinistra: neq; leua ad dextra. Itē nec su
pera ad infera: nec ifera itez ad supna. Quā autē hec
oīa genita sunt o dulcissime mi. Mercuri: nequaquā
nūc opus ē: ut me differēte p̄discas. Nā corpa sunt:
habētq; aīam ⁊ mouēt. Nec aut in vnū p̄gredi absq;
p̄gregātis virtute ip̄ossibile est.oportet igit aliquē
esse talē ac penitus vnū. Nā cum multi variq; sint
motus: ⁊ dissimilia corpa: vnus autē ordo veloci-
tatis i oībus: ip̄ossibile ē duos aut plures eē factores
neq; enī ordo vnus p̄bareť in multis. Preterea q̄ in
ter illos ibecillior eēt: potētiori nimiz inuideret: ex
quo seditio qđā exorireť. Itaq; si vnus eoz auctor
mutabiliū aīaliū extitisset: cupēt quoq; imortalia gi
gnere quē admodū gēitor imortaliū affectaret mor-
talia. q̄netiā vna existēte aīa: vnaq; materia ad quā
illoz potissimū fabricatio p̄tinet. Quā si ad vtrūq; ad
quā puincia maior: sic autē cogita. oē corpus viuēs
seu mortale siue imortale: ex materia p̄stat ⁊ aīa. oīa
sane viuētia corpa aīata sunt: nō viuētia vero nuda
pene in oīa. Nā quoq; siliter scđm seipsam suo pro
pinqua parēti: vite causa est. vite autē causa est qui-
libet imortaliū. Quonā igitur modo: mortalia viuē-
tia differunt a mortalibus: itēq; ab imortalibus im-
mortalia. esse itaq; hoz oīum auctoris p̄ ceteris est
p̄cipuum. Nam aīa vna: vita vna: vna quoq; materia
Quisnā iste quis alter p̄ter vnicum deum. Num al-
teri cuipiā q̄ soli deo puenit p̄creare viuētia. Unus
itaq; deus mūdū vnū ē p̄fessus. ⁊ solē vnū. vnicā lu-
nā. vnā quoq; diuinitatē. Ipsum vero deum quod
credimus esse: Unus igitur singula facit in multis.
Num censes arduum quiddam et laboriosum deo

vitam: animā: immortalitatē: mutationēq; efficcē. Tu
eni tot tantaq; potes: vides/audis/odoras/gustas
tangis/loqueris/graderis/spiras:intelligis. Neq;
alter est in te: qui videt: quiue audit alter. Nec loq-
tur vnus: gradit̄ alius: hic odorat: ille gustat: hic spi-
rat: intelligit ille. At vnus hec oīa p̄stat: neq; etiam
possibile est illa sine dei natura fieri. Ut eni qui ces-
sat ab iis: nō est āplius animal: sic qui ab illoꝝ con-
structione cessaret: minime deus esset. id autē suspi-
cari nephariū. **Q** si p̄cessū nihil in rerū natura cōsi-
stere: cui nō insit naturalis quidā agēdi vigor: simul
q; certi operis executio: quāto magis asseuerandū
est deo nō deesse potestātē oīum ⁊ effectū. Nā q̄cqd
ociosū: imp̄fectū. imp̄fectū dicere deū nephas. facit
igit̄ oīa deus. Nūc mihi id paulū t̄pis o **M**ercuri to-
tus adesto: ipsū te mihi dedito: opus dei p̄festim in-
telliges. Hoc opus adesse necessariū erat: ut essent
ea que fiūt: queue fiebāt: ⁊ que fient in posterū. Id
autē o suauissime mi **M**ercuri vita est: id vero pul-
chrum: id autē bonū: id deniq; deus. Sin autē peti-
eris: ut hec tibi per exēpla operū ante oculos ponā
aduerte quid tibi accidat generare volētī. nō tamen
illius hoc simile. ille siquidē nō diffundit voluptate
nō habet operis adiutorē. Suapte natura efficax:
vi p̄pria operā versat: in opere sēper existens ipse:
quodcūq; fecerit vnq;. Si a quodā influxū suū ille
subtraxerit: deficiēte vita: in mortē corruēt vniuersa
Cū vero viuāt oīa: vnaq; sit vita cūctoꝝ: vnus ē de-
us. Rursus si oīa viuētia sunt: ⁊ que in celo vidētur:
et que iacent in terra: vna autē vita cunctoꝝ manat
ex deo: atq; ipsa ⁊ ipse est deus. ab vno fiūt oīa cōdi-
toꝝ. Vita vero est vnio mētis ⁊ aīe: mors autem nō

pnicies pcretorum: sed vnionis plurium dissolutio
Imago ergo dei euū: eui mundus: mūdi sol: solis au
tem homo. At vero mutationē quandā populi mor
tem esse arbitrant: ob eam causā: quia moles resolu
tur corporis: vita se reuocat in occultū. *E* quidem o
dilecte *M*ercuri. mundū quidem mutari hac te do
ceo ratione. quia quedā illius pticule in occultū iu
giter abeunt: nunq̄ tamen interire illum existimato
*H*e pfecto mundi sunt passionēs: reuolutio scilicet
atqz occultatio. *R*euolutio quidē cōuersio: occulta
tio autē renouatio est. *O*mniformis p̄terea mūdus
formas haud sane aduentitias: peregrinasqz susci
pit. verum ipse eas in seipso coagitat: etiā omnifor
mis mundi similis erit: at si vnicam formā habuerit
in hoc erit mūdo deterior. *Q*uid itaqz dicemus ad
hec: ne obsecro in ambiguo resistamus *Q*uod enī in
diuinis ambigū nondum cognitum: vnam igif ha
bet ideam. huius autē idea ppria cum aspectum fu
giat oculorum: incorporea est. formasqz per corpo
ra singula exprimit. *N*eqz vlla te proorsus admiratio
teneat: quia sit quedam incorporealis idea. est enim
qualis idea sermonis ⁊ inscriptionibus apices. vi
dentur enim per multum excedere: plane tamen ex
natura: leuesqz sunt. *H*editare autem qd̄ nunc dice
tur audentius: quodqz verius etiā asseret: quē admo
dum homo nequit sine vita viuere: ita nec deus viue
re potest: nisi bona pducatur. *H*ec enī de vita: hic eius
actus agitare singula: vitamqz oibus ispirare. *Q*ue
dam vero eoz que supra diximus: certam quandam
requirunt intelligentiā. *C*onsidera in hoc exemplo
quid potissimū significare velim. *D*ia sūt in deo: nō
tanq̄ in loco posita. *L*ocus enim corpus est. imobi

le: atq; ea que posita sunt: motu carent. Locatur q̄p
pe aliter in corpore: aliter in fantasia. Cogita singu
la p̄tinentē: cogita nihil esse quā incorporalis natu
ra capacius: nihil velocius: nihil validius: ipsumq;
oīum capacissimū/velocissimū/potētissimū. Sic ite
rum a teipso incipiēs meditare: atq; aīe tue precipi
to: que citius q̄ precipies euolabit. **I**ubeto inquā:
ut transeat in oceanū: illa prius q̄ iusseris ibi erit:
inde vbi nunc est nequa q̄ discedens. **I**ubeto iterū
ut in celum volet: nullis penis egebit: nihil eius ob
stabit cursui. nō solum incendiū. non etheris ampli
tudo. non vertigo celoz. non syderum reliquoz cor
pora quin penetrans oīa: ad supernum corpus vsq;
transcendat. **Q**uinetiā si volueris globos oēs tran
sire celoz: quodq; superius est inuestigare: id quo
q; tibi licebit. **A**duerte quāta sit aīe tue potestas:
quāta celeritas. **T**u ne potes ista: deus non possit:
Hoc igitur pacto p̄templare deum: ut in seipso itel
ligentias omnes habentē habentēq; seipsū ceu mū
dum penitus vniuersū. nisi te deo equaueris: deum
nunq; intelliges. nam simile semper a simili suo co
gnoscitur. **E**xteude teipsū in magnitudine sine ter
mino. **E**merge ex corpore. totum sup̄gredere tēpus
eternitas esto. **S**ic deum deniq; noueris impossibi
le nihil in teipso supponens. **T**e ipsum immortalem
puta: cōprehendere cuncta potentem: scientiā oēm
atq; omnem pariter artem. **O**mni sublimitate subli
mior esto. omni fundo pfundior: sensusq; factorum tu
orum singulos in te colligito: ignis/aque/aridi/hu
midi. **A**desto simul mundi partibus oībus: celo/ter
req;/mariq;. per oēm etatē: extra corpusculi tui ven
trem habitato: per mortē nihil interire putato. **L**un

eta hec simul cōprehendito: loca/tpa/moles/quali-
tates: et quātitates: sic deū intelligere poteris. Con-
tra si aiā tuā in corpus demerferis: ipsāqz abiece-
ris: uisqz te uerbis in cenum pstraueris. neqz scio q̄c
q̄: neqz scire etiā ualeo. vastū horreo maris fūdum.
in celū uolare nequeo. nō noui quid nunc sim. nō no-
ui quid sim futurus in posterū. Quid tibi cū deo: ne-
qz enī potes cum sis malus corporisqz fetidi seruus
ipsum pulchrum bonumqz percipere. Extrema ve-
ro prauitas non recognoſcere deum. At uero confi-
dere: atqz sperare se bonum aliquando reperire pos-
se: uia quedam diuina est: ad bonū recto tramite du-
cens: facilisqz et peruia. passim procedenti tibi sem-
per. occurret ambulanti/ nauiganti/ die/ nocteqz lo-
quenti: pariter atqz tacenti. Nihil est enim in rerum
natura: quod nō aliquā pre se ferat diuinitatis ima-
ginem. Trisme. Nonne inuisibilis deus? Adēs. Re-
ligiosius loquere Trismegiste. nam quis illo lucidi-
or. Ille quippe omnia ob eam causam fabricauit: ut
eum per singula cerneret. Hec dei boitas. hec eius
virtus est. Illum fulgere per omnia: nihil est uel in-
corporeis etiam inuisibile: mens ipsa intellectione
videtur. Deus in operatione conspicitur. Hec ha-
ctenus enodata tibi sint Trismegiste: cetera omnia
ipse per te iam perscrutaberis: neqz falsa ueritatis
immagine decipieris. C. Mercurij ad Latiū de cōi.

m Ens quidē o Lati ex ipsa dei essentia: si qua ta-
men est eius essentia: nascitur. Hec qualis-
cūqz sit sola seipsum sincera comprehendit. Adēs
igitur ab essentia dei nequaquam diuisa: sed illi po-
tius eo modo connexa: quo solis corpori lumen.
Hec mens deus est in hominibus: atque idcir-
d. ij.

co nōnulli ex hominū numero: dij sunt: eozq; huma-
nitas est diuinitati q̄, prima. Etenī bonus demō de
os quidē p̄dicat imortales: hoīes autē mortales de
os. In aīalibus autē irrationabilibus mens illa na-
tura est. Nam vbicūq; aīa: ibi quoq; mens: quemad-
modū vbicūq; vita: ibi etiā aīa in viuētibus: absq; ra-
tionis discursu. Aīa est vita vacua mentis: mens q̄p-
pe adiutrix est hominū aīarū: eas in bonū p̄p̄riū re-
uocans. In aīalibus ratione carētibus cum natura
cuiusq; operando p̄gredit̄. in animis hominum resi-
stit interdū: atq; repugnat. Aīa siquidē infusa cor-
pori: a voluptate atq; dolore p̄tinuo deprauatur. ex
corpis enī cōmixtione voluptas ⁊ dolor: ceu riuuli
quidā scaturiunt: in quos madens aīa suffocat. Qui
buscūq; igit̄ animis mens p̄sudet: suo illa fulgore il-
lustrat: earū moribus malisq; resistens: quēadmodū
vero medicus eruditus egrotantis corpus dolori-
bus afficit: vrendo illud: atq; secando recuperande
valitudinis gratia. eodē modo mens voluptuosā af-
fligit aīam: ut radices voluptatis euellat. ab hac enī
oīs aīe morbus: morbus aīe grauissimus: impietas est
opinio autē nō ad bonū proflus vllum: sed ad malū
potius allicit. At vero mens illa repugnans: sic aīe
bonū p̄curat: ut sanitatē corporis medicus. quotcū-
q; hominū aīe mentē nequaq; sortite sunt: governa-
tricem eandē: que et brutoz aīe patiunt̄. Dimittit
eas mens cupiditatū imperio: ad quarum expletio-
nem ardenti quodā impetu p̄ferunt: rituq; ferarum
imoderate ⁊ irascunt ⁊ cupiūt. Quodq; deterius ē:
nec finem iponunt libidini vllum: nec maloz inueni-
unt passionūq; terminū. Hiscē velut lictorē: ut vin-
dicem deus legem proposuit. Tat. Hic o pater di-

sputatio illa de fato : quã in superioribus imperfectã
reliquimus reuiuiscit. Nam si decretũ sit quosdã ad
ulteros: quosdã fore sacrilegos: cur aliqs inde mul
ctatur: quãdo quidẽ cõpulsus fati necessitate deli
querit. *Trisme.* *O*ia sunt fati opera fili. absqz illo ni
hil est corporalium: nõ bonũ sine illo quicqz põt : non
malũ fieri sine illo. *Secretũ* est eum qui turpe quid
cõmiserit pati: ille ob id cõmittit: ut patiat inde qd
cunqz patitur quãdo cõmiserit. *Ceterum* de fati ac
delictorũ supplicijs: in alijs diximus. *Præsens* ve
ro nobis est sermo de mente. *Quid* mens valeat : qz
differens in hoibus ac brutis sit eius instinctus at
qz iterũ quo modo in brutis quidẽ nõ est mens ipsa
benefica: in hoibus autẽ libidinis impetũ cohibet :
iracundie restringit ardorẽ . ex quo sequitur : ut in
ter hoies: irracionales qdã : nõnulli rationales exi
stant. *Cuncti* vero hoies fato / generationi / trãsmuta
tioni subiiciunt. *Initiũ* quippe / finisqz fati duo hec
generatio scilz ac trãsmutatio. *Et* hoies vniuersi id
quidem patiunt: quod instituit fatũ. *Verum* rationa
les illi: quibus diximus mentẽ ceu gubernatricẽ as
sistere. nõ eodẽ modo quo ceteri patiunt : immo ab
iprobitate alieni: existẽtesqz nõ mali: patiunt mini
me malũ. *Lat.* *Quõ* rursus hec ais o pater. *Trisme*
Adulter nõne malus: *Homicida* nõne malus: *Ho*
mo nõ adulter patitur: sed quẽadmodũ adulter *Nõ*
homicida: sed quẽadmodũ homicida . *Qualitatem*
transmutationis effugere impossibile est: sicut ⁊ ge
nerationis effectũ. *Præuicitatẽ* vero mentẽ habẽti vi
tare licet. *Quãobrem* ego mi fili bonũ sēper demo
nem audiui dictantem: qui si litteris queqz monu
menta mandasset: mira quedam indies humano ge

neri emolumenta conferret. Solus ille mi fili tanq̄
ipse pro me genitus deus: vniuersa aspiciens: diui
na in nos effudit oracula. Hunc equidē audiui sic
aliquando p̄dicantē: vnum oia sunt: p̄sertim intelli
gibilia corpora viuimus potentia: actu: eternitate.
Mens huius bona: quēadmodū et eius anima bo
na: cum id ita se habeat: nihil est intelligibiliū ab in
telligibili distans. Potest preterea mens princeps
oium atqz aia dei: quecūqz vult efficere. hec ille. Tu
igitur ista p̄sidera: et ad hunc quē inferā sermonē de
fato: mente: arrectisqz auribus adsta. Si diligēter li
tigiosas captiūculas euitaueris: inuenies absqz du
bio: qđ mens aia dei dominat oibus: tum etiam legi
ac ceteris vniuersis neqz aliquid illoz: que ad fatū
spectant: impossibile menti. Ideoqz humanus ani
mus fato superiori nō tam q̄ fato subiecta sunt neg
ligit. atqz ista sunt oracula boni demonis optia. Tat
Uere diuine atqz etiā cōmode tractasti hec o pater
At illud insup mibi declares obsecro. Mentē i bru
tis operari nature modo dixisti: cum illoz affectibz
cooperantem. Affectus autē irrationalium: ut arbi
troz: passiones sunt: mens ergo passio quedam est.
Sic enim passionibus conformat. Trifine. Euge fi
li bone: q̄ generose rogas: equū est ut tibi responde
am. Dia que insunt in corporibus incorporea: pati
bilia sunt: imo passiones pprie sunt. Dis motus cor
poreus: incorporea quoqz mouet a mente. Motus
autem passio. Atraqz ergo: tum qđ mouet: tum etiā
quod mouet: patiunt. Hoc quidē dominās: illud ve
ro subiectum. Cum vero separat a corpore: a passioi
bus liberat. immo nihil vsqz impatibile fili: cuncta
enim patibilia. Sed passio et patibile i hoc maxime

differunt: quod vnum agit: alterum patitur. Corpora vero secundum seipsa etiam agunt: aut enim imobilia sunt aut mouentur. Utrum vero sit horum: passio est. Incorporalia autem operantur semper: proptereaque patibilia sunt. Neque te appellationes moueant. Operatio enim ac passio idem: vocabulo tamen magis honorandovti nil ob est. Lat. Perspicuam de iis rationem reddidisti o pater. Trisme. Illud propterea considera o fili: quod duo hec soli ex omnibus animalibus homini: deus ipse largitus est sermonem scilicet atque mentem. Que quidem eiusdem ac immortalitas premij esse censentur. Iis quisquis ad id quod deceritur: nihil ab immortalibus discrepat. Quinetiam corporis solutus compedibus: ab utrisque ducetur in chorum beatorum simul atque deorum. Lat. Letera preter hominem animantia: nonne sermone vtuntur. Trisme. Non fili: sed voce. permultum interest vocem inter atque sermonem. sermo cunctis communis hominibus: vox autem propria cuiusque hominis: propria etiam cuiusque generis animalium. Lat. O pater diuersa genera hominum diuersis vtuntur sermonibus. Trisme. Diuersis o fili: vnus etiam sermo qui per interpretationem huc atque illuc translatus: vnum denique verbum existere reperit. Verbum idem apud egyptios: persasque: et grecos: sed videris mi fili verbi virtutem: et amplitudinem ignorare. Beatus deus demon bonus: animam esse in corpore: mentem in aia: in mente verbum pronunciauit: deum autem horum patrem asseruit. Verbum itaque: imago ac mens dei est. est corpus quidem idee: idea vero aia est: purissimaque materie portio aer: aeris aia aie mens

mentis deniqz deus. **D**eus vero circa oia: simul atqz per oia. mens circa aiam. aia circa aerem. aer circa materiam. **N**ecessitas autem: puidenciaqz: et natura organa mundi sunt: ordinisqz materie. **E**t enim intelligibiliū vnūquodqz essentia: essentia vero illorum: ipsum idem. **E**t eoz que mundo insunt corporum: vnūquodqz est multitudo. **C**orpora composita ipsum idem habentia: atqz inuicē mutuo trāseuntia: immortalitatē ipsius eiusdem perpetuo seruant. **I**n ceteris corporibus que composita sunt: corporis cuiusqz numerus est. absqz numero pstitutiōem vel cōpositionē vel dissolutionē fieri: impossibile est vnitates quippe gignunt: atqz augent numerū: rursumqz solute: in se numerū retrahunt. **M**ateria quidem vna: totusqz hic mūdus: magnus est deus: imago maioris: vnitus illi: patris ordinē voluntatemqz seruans: vite totius integra plenitudo neqz est i eo quicqz per oēm eternitatē: restitutionēqz paternam seu ad totum: siue ad partem spectans: quod non vita fruatur: neqz est vite expers in mūdo quicqz: nec fuit ante: nec erit. **V**iuentē enim voluit pater eius: quādiu est: esse mundum. vnde deum hunc esse necesse est. **Q**uomodo possunt o filii in deo: in totius imagine: in plenitudine vite esse quedam vita carentia. **P**riuatō vite corruptio est. corruptio vero pnticis. **Q**uoniam igitur pacto pars vlla eius qd incorruptibile est corrumpi: vel dei quicqz destrui potest. **L**at. **N**onne o pater aialia que in mundo sunt mundi partes intereunt. **T**risine. **R**ectius loquere filii. **E**rras enī in noīe. nō mori in mundo quicqz: sed cōposita corpora dissoluunt. **D**issolutio mors non est sed mixtionis resolutio quedā. **S**oluit autem vniō:

nō ut ea que sunt intereāt : sed ut vetera iuuenescāt
Tat. Cum sit quedā opatio vite: nōne motio quedā
hec est: atq; idcirco: quid in mūdo imobile. Trisime.
Nihil o fili. Tat. Nūquid imobilis tibi terra videt:
Trisime. Minime: sed multis moribus agitata: sola
tamen hec quodāmodo stabilis. An nō ridiculum
esset ipsā nutrice oīum: p̄cipiente: p̄turiētēq; singu-
la motu carere: impossibile enī aliqd absq; motu pare-
re: nec minus ridiculū: q̄tū id corpus sterile nuncu-
pare. Nihil enī aliud ipsius imobilis appellatio: q̄
sterile quiddā significat. Totū hoc o fili generatim
p̄sidera: qđ est in mundo: aut crescendo: aut decre-
scendo mouet. Qđ vero mouet: id p̄terea uiuit: singu-
la tamen uiuētia: haud eadē esse necesse est. Simul
quippe mūdus vniuersus existēs: totus quidē imo-
bilis: partes autē eius agitabiles vndiq;: nichil ta-
mē corruptioni subiectū: sed appellationes qđā fal-
se hoies turbāt. Neq; enī generatio vite creatio est.
sed latentis explicatio vite. neq; mutatio mors: sed
occultatio potius. Cum hec igif ita se habeant: im-
mortalia cuncta. Materia quidē vite spūs est. mēs
aīe. Ex mente uiuēs omne p̄fluit. Omne igif uiuēs
per mentē: p̄manet imortale. Maxie vero oīum im-
mortalis est homo: qui deū capit: qui diuine confor-
matur essentie huic enī soli ex oī uiuentiū genere: de-
us ipse p̄gredit. nocte quidē per sōnia: die crebrius
per portenta: per que oīa sibi futura p̄nūciat. p̄ aues
p̄ intestina. per sp̄m. perq; sybillā: p̄pter que vere di-
citur homo scire que sunt: que fuerūt: que mor v̄tu-
ra trahant. Illud autē ip̄rimis aīaduertas fili mi ve-
lim qđ vnūquodq; genus uiuentiū reliquor: p̄pria
mundi p̄uinciā habitat. humida quidē aquam. terre

stria terram: aerem volatilia. homo autem his oibus
vtitur: terra/aqua/aereqz/et igni. Celum suspicit: sen-
suqz illud attingit. deus vero circa omnia simul at-
qz per omnia. Actus enim est omnium: atqz potestas
nam arduum quiddam est o fili: deũ percipere. Hunc
quotiens intueri volueris: aduerte mundi ordinem
atqz ordinis eius ornatum. Aduerte necessitatẽ eo-
rum que sensu percipiunt: prudentiamqz cunctoꝝ:
que facta sint ante: et que quotidie fiũt. Aduerte ple-
nam vite materiam: talem ac tantum deum cum om-
nibus bonis: et pulchris diis demonibus atqz ho-
minibus incedentem. Lat. At iste o pater operatio-
nes quedam sunt. Trisme. Ah fili unde hec: nisi ab
ipso deo. p̄ficiunt: num ignorans quod quẽadmo-
dum mundi partes sunt celum: aqua/terra/et aer: eo-
dem modo dei membra: vita/immortalitas/necessi-
tas/prudentia/natura/anima/mens: Horqz omni-
um participatio: ipsum bonum. neqz sit aliud vsquã
nec est factũ: vbi deus ipse non adsit. Lat. In mate-
ria ergo pater. Trisme. Materia fili mi seorsum est
a deo: ut locus ille p̄prius assignetur. Quid aliud il-
lam existimas: q̄z rudem indigestãqz congeriẽ hanc
existere posse: ne secus credas nisi formetur. Quod
si formatur: ab aliquo certe format. Operatiões eni
formandi: partes dei esse diximus. A quo ergo vi-
ta donantur animantia singula: a quo fiunt imorta-
lia: que immortalitatis munere p̄fruuntur: a quo mu-
tantur que mutabilia sũt: siue materiam seu corpus
nũcupaueris: dei actus esse memento. Actũqz ma-
terie materie rationẽ: actũ corporeũ corporũ ratio-
nem: actum essentie. essentie rationem. idqz oẽ: neqz
quicq̄ est in omni: quod non sit ipse deus. Itaqz nec

magnitudo: neq; locus: neq; qualitas: nec figura:
neq; etiam tempus circa deum. Omne enī est. Om-
ne autem circa omnia: atq; per omnia. Hoc verbuz
o fili cole atq; adora. Cultus autem dei vnus ē: nō
esse malum.

CMercurij ad **L**atium filium suum: de generatio-
ne et impositione silentij. **L**atius

i **A** cōmunibus pater sermonibus per enigma-
ta quedam ac sine declaratione vllius adiun-
ctionis: de deitate tractasti: asserēs ante regenerati-
onem saluum fieri neminē. **E**quidem dum ascēde-
bas in montem: supplex tibi tunc astiti obsecrās: ut
mibi regenerationis rationē aliquādo reserares: id
enim solum restabat tunc mibi discendum. **T**ūc de-
mum spopondisti te reuelaturū: cum a mūdo forem
alienatus. **E**cce iam paratus sū pater. a mente mea
mundi deceptiones excussi. **T**u ergo serua pmissa.
Regenerationis modum vel palam: vel clanculum
ut lubet ediscere. **I**gnoro o **T**rismegiste: qua ex ma-
teria quoq; semine natus fuerit homo. **T**risme. **O** fi-
li contemplatiua in silentio sapientia: semē eius ve-
rum bonum. **L**at. **Q**uoniam serente pater: hoc enim
ignoro. **T**risme. **V**olūtate dei mi fili. **L**at. **E**t quā-
ti est qui non est genitus: expers enim intelligibilis
essentie. quod si aliter se habeat: qui gignitur: deus
erit dei filius. **T**risme. **O**mne in oī: p̄stās ex oībus
potestatibus. **L**at. **E**nigmata fingis o pater: neq;
patris more cū filio loqueris. **T**risme. **H**oc genus
o fili nō eruditur. verbum quotiēs vult: sub insinua-
tione quadam in dei memoriā reducitur. **L**at. **I**m-
possibilia inferis: ac nimium violenta. qua ppter his

cupio p̄tradidere. *Trisime.* Admodū discrepas a paterno genere tati. *Tat.* Ne inuideas mihi pater: legitimus enī sum filius. Age precor: regenerationis modū me doce. *Trisime.* Quid dicam fili: quod dicā p̄ter hoc non habeo quicq̄: qđ verum cerno spectaculum: ex dei benignitate mihi iam oblatum: vnde in corpus sum imortale translatus: sūqz nō ille qui prius fuerā: ac mens nuper effectus. hoc mysteriū non docetur. *U*ide hoc elemento formato per quod videre licet: per qđ neglecta est a me prima cōposita species: non qđ sum coloratus tactumqz ac terminum habeam. ab ūs enim ipresentiarū alienus sum. *Tat.* In furorem me/ insanūqz mentis oestrū o pater nimiū concitasti: impresentiarum me ipsū haud video. *Trisime.* Utinam fili carissime tu quoqz te ipsum non dormiēs transcurrisses: instar eorum qui sōno insomniis occupantur. *Tat.* Bice age: quis est regenerationis auctor. *Trisime.* Dei filius homo: vnius voluntate dei. *Tat.* Nunc mutum o pater ac stupidum reddidisti: ipse quoqz a pristino statu mētis alienatus: eandem aspicio imarum rerum caractere magnitudinem: in eoqz mendacium. *M*ortalis enī species per dies singulos transmutatur: hec ad tempus (utpote falsa) in augmentum: detrimentūqz vertitur. quid ergo verum trisimegiste: *Trisime.* Quod non perturbatū. non determinatū: non coloratū: nō figuratum: non concisum: nudum/ perspicuū: a seipso cōprehensibile: intransmutabile bonum: ac penitus incorporeū. *Tat.* Insanio iam revera mi pater. cūqz sapientē abste sperassē me fieri eiuscemodī cognitione: sensus obtusi sunt. *Trisime.* Sic accidit fili: Nam sursum latum ut ignis: ⁊ deorsum latum ut

terra: & humidū velut aqua: nec non spirans ut aer:
quomodo ipsum sensu percipies: nō durum: nō molle
non densum: nō penetrabile: solum potentia: atq; ac
tu considerandū. qui vero potest: oret: ut generatiōem
que in deo est intelligat. **Lat.** Impotens ego sum pa
ter. **Trisme.** Absit hoc o fili. recurre in teipsum: & cōse
queris velis: ac fiet. **Surge** sensus corporis. solue te
ab irrationalibus materie ipsius vltoribus **Lat.** Nū
vltiores intra me sunt. **Trisme.** Nō pauci o fili: sed
horribiles ac multi. **Lat.** Ignoro pater **Trisme.** En
fili: hec vna est vltrix: ignorantia: scōda tristitia: tertia
incōstantia: quarta cupiditas: quinta iniustitia: sex
ta luxuries: deceptio septima: octaua inuidia: fraus
nona: decima ira: vndecima temeritas: duodecima
vero malitia: he quidē sunt numero duodecim. sub
iis plures alie p̄tinent. **Que** per corporis carcerem
inclusum: tristem hoīem sensibus pati cogunt. **Ab**
sunt autem iste ab eo: qui est dei fretus clemētia **At**
q; ita p̄stat regenerationis modus: ac sermo. **Bein**
ceps fileto mi fili: deūq; silendo laudato: eoq; pac
to diuina clementia nūq; a nobis aberit. **Gaude** de
inceps mi fili: nam potestate diuina in p̄tēplationē
es veritatis eleuatus. **Bescēdit** i nos cognitio dei:
hac accedente: repulsa est ignoratio. **Bescendit** in
nos cognitio gaudij: hac p̄sente tristitia penitus au
fugit: in eosq; se vertit: qui ad eam parati sunt capi
endam. **Potestatem** voco ad gaudium pducentem
constantia: cuiusuis p̄culdubio suauissima est. **Com**
plectamur igitur eam libentissime fili: ea enī cū pri
mum aderit molliciem oēm pro/sus expellet. **Quar**
tam vero nunc continentia voco: vim vniuersarū vi
ctricē cupiditatū. **Gradus** hic o fili: iustitie funda

mentum existit. Aduerte autem quo pacto a cunctis operibus iniustitiā expulit. Iusti quidem effecti sumus: absente iniustitia filii. Sextā voco potentiā in nos descendētē: cōmunitiōē scilz aduersus excessum. hac deniqz discedēte: inuoco veritatē. aufugit mox deceptio: veritas adest. Uide quō absolutū est bonum: veritate p̄sente. Lior enī discessit a nobis. veritatis enī innatū est bonū cum vita simulz lumine. nec vltra ire vindex accessit. Verum vltrices oēs repentino quodā ipetu reiecte sunt. Intellexisti filii regenerationis ipsius modū: denario p̄sente numero: intellectualis generatio cōposita est: que duodenariū numerū reūcit. Idqz ex ipsa generatione speculati sumus. Quicunqz igitur p̄pter benignitatem generationis: que secundū deū est: sensū amittit corporeum. seipsū cognoscit ex diuinis cōpositum: factusqz indeclinus: diuina potentia tota mente letat. **Tat.** **P**ater p̄cipio nō oculoꝝ intuitu: sed actu mentis: qui per vires intimas exercet. in celo sū: in terra in aqua: in aere: in aīalibus sum: in arboribus: in corpore: ante corpus: atqz post corpus. At id preterea mihi dicas velim: quō vltrices tenebrarum numero duodecim: a decē potestatibus repellunt. Quis modus **Trismegiste**: **Trisme**. **T**abernaculū istud o filii est: ex zodiaco circulo p̄stitutū: qui ex duodenario numero p̄stat illo. Numeriqz vndecim sūt: vnus omniformisqz secundū ideas nature: ad hoīs puagationem: atqz circuitū. Itaqz disiugate quodāmodo sūt ad inuicē vltrices ille: in agendo tamē quodāmodo coniugate. ut ecce inseparabile est ab ira temeritas. **A** merito ergo secundū rectā rationē eatenus interuallum: quatenus a potestatibus decē: id est a dena

rio numero repellunt. Denarius o fili anime genitor est. Vita veroz lux vbi vnite sunt: vbi vnitatis ip filis numeri sunt: ex spiritu nati: itaqz vnitas secundum rationē denariū cōplectit: rursusqz denarius vnitatem. *Lat.* Eya pater vniuersum video: meqz ipsum in mente aspicio. *Trisme.* Ad hec est regeneratio o fili nō adesse vltorius corpori: quātitate dimēso. Ob hanc pfecto rationē: regenerationis mysterium ptuli: ne sumus calumniatores totius: aduersus multos: quos deus ipse vult. *Lat.* Respōde ad hec o pater. corpus istud ex potentia pstitutū: num aliquando dissoluetur? *Trisme.* Caue ne id vltorius au deas. Impossibilia profers: ac penitus erras mentisqz oculis ista loquendo: impietate nimia pphana ris. Sensibile nature corpus ab essentiali generatione procul admodum discrepat. vnum quidem dissolubile: indissolubile alterum. Illud mortale: hoc immortale. An vero ignoras: quodr deus: et vnus filius natus es. *Lat.* O q̄ vellem o pater: anologiam illam per hymnū quē dixisti audisse te a potestatibus dum ipse in octonario essem. *Trisme.* Octonariū o fili cecinit ipse Pimander. Unde te decet vmbra culum soluere. purus enī ille pimander: mens diuine potentie. non plura mihi quā scripta sint aperuit: existimans me reliqua scrutaturum: hortatus me est ad decora officia: ex quo omnes que in me vires sunt: concinunt. *Lat.* O pater audire hec et intelligere velim. *Trisme.* Quiesce fili quiesce inquā audies iā harmonicā cantilenā regenerationis: hymnū quē nunqz sic facile ppalarē: nisi tibi pducturū confiderem. Non docetur hoc: sed occultitur in silentio

Uide me fili bone: obserua singula diligenter. Sic enim te quoqz decet orantē sub diuo: occidēte sole ad austrū: oriente vero ad eurum faciem vertē. Uni- uersa mundi natura hunc audiat hymnū. Audi terra. audite turbines imbriū. o silue silete: cantaturus sum creatorem oīum: totumqz: z vnum. Audite celi. quiescite venti: circulus immortalis dei orationē istā exaudiat: Cano iam creatorem oīum: terrarū distri- butorem: celū equilibrantē: iubentē ex oceano aquā vndiqz fluere dulcem ad hominū alimentū: iubentē ignem fulgere supne ad actiones hominū atqz deo- rum: Agamus illi oēs vna voce gratias: trananti ce- los: naturamqz creanti. Hic mentis est oculus: hic potentiārū bñdictionē libenter excipiet. O mee vi- res laudate ipsum vnū z omne. Cōsonate voluptati mee oēs animi vires. Cognitio sancta: que tuo lumi- ne fulget: per te lumen intelligibile cantās gaudio mentis exulto. Oēs potentie mecum vna concinite Constantia canta mecū. Iustitia mea per me iustū canat. Cōmunio mea totum ipsum laudet. per me ca- nat veritas veritatē. Bonū nostrum: bonū deniqz ca- nat. O vita. o lux: a vobis i nos bñdictio currit Gra- tias habeo tibi pater: actus oīum potestātū. Grati- as ago tibi deus oīum potestas actū. Verbum tu- um per me te laudet: per me mundus verboz recipit sacrificiū hoc. mee vires clamāt: totum cantāt: volū- tatem tuam pficiunt. Tua voluntas abs te in totum sacrificium verboz ab oibus excipe. O vita: totū qd est in me salua. O lux totum illumina: spiritus deus Verbū tuū me regit spiritifer opifex. Tu solus es deus. Homo tuus hec clamat: per ignem: perqz ae- rem: per aquā: perqz terrā: per spiritū: perqz creatā-

Ab eternitate benedictionē inueni:qua desiderio i
voluntate tua quiescā. *Lat.* Floui pater hunc hym-
num abs te ex voluntatis affectu cantatū: vnde mū-
dum attigi in eum. *Trisime.* Intelligibilē dic mūdū
fili. *Lat.* Intelligibilē dico pater. *Ex* tua siquidem
cantilena: illustrata michi mens est: quo fit: ut ipse
quoq; ardeam amore canendi. *Trisime.* O fili mi ta-
ti: ne sine pposito laudes cantato diuinas. *Lat.* *Ex*
mente cantabo mi pater. *Trisime.* Que speculor in-
fūdo tibi: generationis pgenitor tati. *Lat.* *Beo* ver-
boꝝ offero sacrificia. o deus / tu pater / tu dñs / tuq;
mens: accipe sacrificia verboꝝ que requiris a me:
te volente pficiunt oīa. *Trisime.* Offerto fili hostiam
patri deo gratā: orationiq; tue intentus esto. *Lat.*
Gratias habeo tibi pater: q; ista mihi pdicare volu-
eris. *Trisime.* Gaudeo fili: q; te bona q̄ plurima ex
veritate: que sane sunt imortalia opera: id a me dis-
cens silentium virtutis annuncia: nulli cōmunicās
regenerationis mysterium: ne tanq; calumniatores
quidā reputemur. *Etenī* vterq; nostrū ad sufficienti-
am meditatus est: ego quidē discens: tu vero predi-
scens: ex quo te ipsum: patremq; nouisti.

Mercurij ad Esculapiū Epylogus.

q *Cloniā* filius meus *Latius*: te absente: naturā
oīum discere voluit. cunctari vero me noluit ip-
se: utpote iunior ac nup accedens: ad cuiusq; cogni-
tionē: coactus sum plurima dicere: ut facilis illi fo-
ret atq; expeditus intuitus: opere precii esse censui
ut ex multis eligēs potiora summatim nunc tibi dis-
putationē precedentē repetam. *Licet* enim tecum:
utpote rerum nature perito: per mysteria quedā p-
currere. *Que* sensu pcipiunt: facta sunt oīa: fiuntq;
e. j.

quotidie. genita nō a seipsis: s; ab altero fiūt. Absul-
ta sunt genita: sensu patentia singula: differentiaq;
nec omnino similia. quecumq; signunt pcedunt ab
altero. Est ergo quis factor istoz: atq; is igenitus
ut genitis antiquior sit. Genita enim diximus ab
alio fluere. Nihil autē pter ingenitū: genitis esse po-
test antiquius. Factor quippe potentior est et vni-
cus: solusq; re vera sapiens vniuersa: cum nihil om-
nino precedat. Dominat quoq; multitudini: mag-
nitudini: actioni: p̄tinuitati: genitorūq; oīum diffe-
rentie. P̄terea genita visibilia sunt: inuisibilis il-
le. ob id vero facit: ut visibile fiat. sēper igitur facit.
Signū est intelligere / intelligēdo mirari / admiran-
do se beatū vocare: patrē legitimū recognoscentem
Quid enim dulcius parente legitimo? Quis iste?
Quō eum reperiemus? An illi appellationē dei so-
li decens est attribuere: vel factoris vel patris. An
tria pariter cognomenta: deum ergo cognominato
p̄pter potentiā. factorē p̄pter actum. patrē deniq;
p̄pter bonū. Est enī potestas a genitis admodum
differens: actus autē in p̄ductione cunctorū. Quā-
obrem sermonis varietate: vanitateq; dimissa: duo
hec in primis meditari oportet genitorē scz ac ge-
nitum: hoz nihil est mediū: nec quicq; p̄ter hoc ali-
ud. Cum ergo oīa intelligere volueris: hoz recorda-
re duoz: eaq; esse vniuersa memēto. nihilq; tibi erit
ambiguū. nec supernoz: nec infernoz / seu diuinoz:
siue mutabiliū / aut patentiuū: aut eoz que ī tenebris
delitescunt. Duo nēpe cuncta sunt: genitor ac geni-
tum. nec secerni alterū ab altero potest. neq; enī fa-
ctorē absq; facto esse possibile est. vtrūq; illoz idip-
sum existit. Itaq; neutrū disiūgi licet ab altero: quē

admodū neutrū a seipso diuidi. Si enī ipsum faci-
ens: nihil p̄ter ipsū quod facit est aliud: simplex enī
est: ut semp̄ est: ita sēper est agens: idemq; sibi ipsi: et
in existendo pariter: et in agendo. Nihil autē qđ ge-
nitum: a seipso genitum est. nō ergo seorsū factum a
faciente: qui horū vnū subtrahit: perdit et alterum.
Unus quippe natura pp̄ria naturā sēper alterā re-
spicit. Si itaq; duo cōcessa sunt: efficiens et effectū.
vnita quidē sunt inuicē: sic tamē ut vnū p̄cedat/ al-
terum vero sequatur. precedens sane deus efficiēs:
sequens vero id quod est effectum. Quicquid id de-
niq; sit: neq; diffidat quispiā iis que diximus vari-
ctate rerum perterritus: quasi tam diuersorū cōstru-
ctio: vel ardua sit vel idigna/ maiestate diuina. Uni-
ca enim deo gloria: omnium constitutio: atq; id est
velut corpus dei effector. Ab ipso profecto facto-
re nihil malum: nihilq; turpe. Ne siquidem passio-
nes sunt creata sequentes opera: quēadmodum es
rubigo: animata corpora: limus. At neq; faber fer-
rarius induxit rubiginem: neq; animati corporis
genitor: cenam ac sordes. eodemq; modo: nec de-
us etiam malum. Generationis autem perseuera-
tio: malum surrepere cogit: eaq; de causa mutatio-
nē deus rebus instituit: et ceu quādā generationis
ipsius purgationē. Preterea eidē pictori figurare
licet celū/ terrā/ mare/ deos/ hoies/ bruta/ arbores:
ac vita carentia. Beo vero vni: taliū deerit agēdoꝝ
facultas. O demētē: o cecū et totius dīne cognitōis
iexpertē. Nihil est magis o esculapi ridiculū: q̄ qđ
huic accidit. Nā dū se deū venerari fateſ: ex eo qđ
creādi negotio curaq; liberet: deū ipsū proorsus ig-
norat. qđq; deterius ē mortaliū illi passioēs ascri-
bit: inuidiā: supbiā: ignorātiā: ibecillitatē. Nisi enī fa-

ciat oia: aut superbus ē: aut potius ibecillis: quorū
vtrūq; nephariū. Deus enī vnicā ppriāq; naturam
habet: idq; ipsum bonum est. Bonus autē: nec su-
perbus est: nec ipotens. Ipsum vero bonū: deus est
Bonum quippe ipsa vis oīum agendorū. Quodcū
q; genitum a deo genitum: id est a bono: ⁊ ab eo qđ
oia potest. Uide quō ille quidē facit: quō etiam il-
la fiunt. q; si cōprehendere velis: licet magnā ratio-
nē: ppulchrā/atq; simillimā intueri. Aspice precor
agricultorē: semina in terre gremiū diffundentem:
hic triticum/ordeum alibi/alibi vero reliqui gene-
ris semina. Aspice eundē vites/malosq; ⁊ ficus re-
pastinantē/atq; amputantē: eodēq; modo deus ip-
se in celum quidē serit immortalitatem: in terra vero
mutationē: in totum deniq; mundum vitā: atq; mo-
tum. Hec autē haud multa sunt: sed pauca: certoq;
numero determinata. Cuncta enim quatuor sunt. ac
deus ⁊ generatio: quibus oia cōprehendunt.

CMercurij Trismegisti per Basilium Scinum
Florentinum e Greco in latinū traducti finis

C Precedentiū quattuordecim libroꝝ:
sub breuitate comprehensa argumenta.

C Trauit libenter qua valuit diligentia: Faber **Cū de re-**
Stapuleñ. ex viciato exēplari hoc opus red **rū natura**
dere castigatum: tum amore **M**arsilij (quem
tanq̃ patrē veneratur). tum **M**ercurij sapientie ma-
gnitudine p̃motus. **V**ult tamen lectores āmonitos
esse (religionis semp̃ salua pietate) In primo ex qua-
tuordecim libellis **M**ercurium **M**osaica mysteria
tractare. **M**oses enim tenebras vidit sup̃ faciē aby-
ssi: et spiritū dñi ferri sup̃ aquas: hic vero vmbra hor-
rendā in humidā naturam migrantē: quā quidē hu-
midā naturam verbum dñi fouebat. Ille potenti ver-
bo dñi cuncta creata nunciat: hic vero verbum illud
lucens (q̃ oia illuminet) germē mentis/filiū dei esse
asseuerat. et mentē patrē: et verbū mentis filiū natu-
ra non distare: p̃substantiale inquit erat. vidit et ho-
rum esse vnionē. **E**t si plenius desideras et fas est vi-
ris ante verbi carneū velamen tantū diuine cogniti-
onis ascribere: vidit filiū ex patre nascentē: et spiri-
tum ex patre/filioq; miro modo p̃cedentē: cū dixit
Mens autē deus vtriusq; sexus fecūditate plenissi-
mus vita et lux/cum verbo suo mentē alterā opificē
peperit. **V**idit et mentē exuberāti fecunditate sui se
ad externa porrigentē: et ad sui diuini verbi exēplar
formantē vniuersa. et vnicuiq; in aere: in aqua: et in
terra ppriā scđm̃ genus suū naturā disipientē. mox
hoiem ad ipsius similitudinē et imaginē factum: cuius
vsui vniuersa sensibilia mens opifex subiecit: q̃ mox
de intelligibili spera ad corporeoꝝ/ocupiscibiliūq;
sperā plapsus est. hinc quoq; fomitis maloꝝ cōtra-
xit originē. et tādē homo: oium (volēte deo) solutus
est nodus: mortiq; cū ceteris scūs obnoxius. **Quid**

hic aliud est deū verbo sācto clamasse: pululate/ado-
lescite/ ppagate vniuersa germina/atqz opa mea: q̄
id mosaicū: crescite ⁊ multiplicamī ⁊ replete terram
Adx **M**ercurius nos instruit qua pateat aditus
ad mentē: ⁊ quis nos ab ea tandē malus auferat er-
ror: ⁊ quibus mens abunde bonoz largitrix assit: q̄-
busue pariter absit: ⁊ quopacto quē admodū certis
gradibz ab itelleciuali imortaliqz natura labimur:
degeneramusqz ad caduca: ita quoqz certis/ opposi-
tisqz gradibz in priorē purgate mētis statum redite
gramur. **M**oses diuino instituto dux fit hebrei gre-
his: **M**ercurius egyptij: ⁊ nūc sācta institutiōe gre-
gem suū pascit actiuā vitā viuēs: nunc vero hymnis
gratiarūqz actionibus rerū patrē collaudās: in p̄tē
platiōis vitā lumēqz assurgit. hec pimādri sūma est.

Deus at-
qz ipsa di-
uinitas.

S **E**cū dñs differit deū rationali modo soli hoī i-
telligibilē esse: ⁊ ex centro/polo/locor rerū for-
mis: venatur ipsū deū (circa quē in quoz a quo mo-
uent oīa) stabilē/ imobilēqz ⁊ iugiter sibi ipsi idē sem-
per pmanere: ⁊ nihil in orbe vacuū esse posse. verum
ea que inania esse vident: fecūdiore etiam plenitudi-
ne sūmā emulari plenitudinē. **A**dx qd nō sit deus/
q̄ quid sit: afferre facilius esculapio suis respōsioni-
bus insinuat. deū tamē esse absolutū bonū et patrē:
cuius officiū est oīa gignere. qd de interna generati-
one/ ⁊ que in ipsa dei natura manet intellectū: diui-
ne religionis pietatē affert. **Q** nomē boni soli deo
puenire p̄tedit: huic euāgelice veritati p̄sonat: quid
me vocas bonū: nemo bonus nisi solus deus. **E**t qd
de extrema sine liberis decedētū calamitate subiū-
git: velatus sermo est. **N**ō enī id de corporeo: s; aīe
partu p̄cipe: cuius liberos/ filiosqz virtutū partus
putato: ⁊ masculā ad deū/ deiqz dinissimas potesta

tes p̄tēplādas sapiētīā. qđ apte inuit cū inq̄t: suppli-
cium deniq; huiusmodi est: ut sterilis aīa ī corpus
quoddā per iudicium migret: cui nec maris nec fe-
mine natura insit. quasi apte diceret: per quod nūq̄
operē bona: neq; bōi vnq; q̄cōq; sit susceptura. Uos
ergo sumope sterilitatē aīe fugite: ⁊ plē (queuos ali-
quādo beatos effectura sit) gignite: patrisq; sēp gi-
gignētis fecūditatē (qua potestis) hoc pacto vestre
mētis imitami fecūditate. Hec Esculapij sūma

t **E**rtius rursū cōmemorat ex informi materie **Gloria**
sinu: formis ceu s̄ctis splēdoribz illustrato: oīa omnium
ad ortū suo ordine p̄cessisse: ⁊ beatas celoz mentes deus.
opus sibi a sūmo patre commissū explere. Et hoīem
ad geminū officiū natū: ad eternoꝝ videlicet contē-
plationē: ⁊ ad boni maliq; indicū: ⁊ rerū humanaz
cū variis artificioꝝ inuētis: tum prudētia moderati-
onē. cui qđē p̄tēplādi materiā seq; ad dīna attollē-
di: celū/terra/herbe/germina: ⁊ tota mūdi p̄spiratio
⁊ rerū pulcherrimus ordo: abūdantissime suggerit.
est enim natura velut liber vnus diuinitate plenus/
diuinorumq; speculum. Hec sermo sacer.

q **C**lartus nos hortat sapiētīā capessere: que pa- **Uniuersū**
tulus est diuine mentis crater: in quē quecūq; mūdū
aīa se imergit cognitiōis p̄ticeps effecta: mentē su-
spicit. at vero ut ad eā se attollat: ipsā celos trāscen-
dere opus est: ⁊ astroꝝ ambitum/eoꝝq; p̄gressus su-
perare: ⁊ beatoꝝ choros lōge infra reliuāre. tūc ad **maibus/**
vnū/solūq; deū tendit: insupabile ⁊ sine termino ifi-
nitū bonū. qđ cū ituef corpa oīa despicit: ⁊ vitā (qua **fabrica =**
hic vescimur) miserīā reputat: solius icorporei boni **tusest ar-**
desiderio intēta. Nullus tñ in diuino cratere se va- **tifer.**
let imergere: qui suū corpus nō oderit: ⁊ qui non se:
sed deū ipsū dilexerit: ⁊ qui mortalia negligēs: solis

diuinis heserit: solis assit: sola meditet atq; flagret
Aborvnitatis ⁊ numeroꝝ analogia ad vera mona-
de cogitadam/ verosq; nature numeros nos eleuat
Hec Crater.

Huc pre q
terea ser=
monem. **Q**intus docet deū latere pariter ⁊ per singulas
mūdi pticulas splēdere. res oēs (q se nobis ob
iciūt) eius eē imagines: ita ut mirificus/ ppulcher-
q; rerū ordo maifeste declarēt ordinātē: ⁊ res singu-
le certis suis limitib; circūscripte : dñm declarēt ⁊
autoꝝ: cui sol sydez rex princepsq; obseqt atq; pa-
ret: quē timet/ quēq; veref ⁊ sumatim vniuersa mūdi
structura suū declarat artificē. Abor de dina iterna
gnatōe pfidētius iudiciū affert: dei eē essētā ꝑcipē
ac facē oia: ita ut deū existere nisi sēp oia agat ipossi-
bile sit. est enī sic dñus logos oia ut nihil oim: ī quo
corporeū icorporeūq; ens atq; nihil in idem cōspi-
rant atq; coincidūt. deinde Mercurius in diuinaz
laudum cantibus dialogum finit ⁊ terminat.

Bonum s
o Escula
pi. **E**xterius hoc ꝑtēdit in solo deo bonū/ boniq; na-
turā (hoc est ipsā bonitatē) repiri: pariter ⁊ pul-
chri/ potētis/ sapiētisq; naturā : In mūdo autē solū
boni nomē eē. ⁊ erroꝝ cecos hoies arguit. vicia ab-
horzere monet. ⁊ que via nos ad ipsā bonitatē/ ipsā
q; pulchritudinē pducāt edocet: pietas scz cogniti-
oni ꝑiūcta: ad quā ignari mortales a pietatis semi-
ta deuij: ꝑtingere valeant nunq;. Hec sextus.

Quo rui s
tis mor=
tales. **E**ptimus cōquerit ignorātie pestē q oēs terrā
euertit: aīamq; corūpit/ corpis vinclis iclusā:
⁊ ignorātes hortat resipiscē. ⁊ corpus mortale idu-
mētū iubet nos exuere: a quo ꝑcipites in ignoratio-
nē mortēq; raptamur. ⁊ nos in aditū mētis reuoca-
re: que sola eūspicit: qui neq; auribus ꝑcipit: neq;
cernit oculis: neq; sermone ꝑfertur. Hec septimus.

o **O**ctauus edocet i primis celestia corpa iugit vnū **Be aia** z
eūdēq; tenorē seruare: quē primū a suo patre sorti corpe di-
ta sūt. Et mortē iteritūq; primū circa terrena viuētia cendum:
corpa apparē: sed pene mortis nomē atq; corpoz inte quo nam
ritus vanū esse. corpa si qdē ipsa mutāt nō itereūt. verū modo i=
qualitates ipsas ideaz idola simulachra q; (qbus de= mortalis
us ipsā exornare voluerat) imortalis materia pmutat. anima.

Et hō imortale aīal sed dissolubile vniuerse nature vin-
culum atq; nodus: parti corpeus/ptiq; incorpeus mē
tisq; capatior alte: istar mūdi genitus est: ut sēsbili cor-
pore sensibilē mūdū cōprehēderet: z mēte ad optimā
mentē felici ptemplatione assurgeret. **Hec octauus.**

n **O**nus hoies erudit: qui cū itellectiōe vtant oēs: **Heri** **O**
materiales tñ ex demonū spermatibz (quoz pſen **esculapi**
tia: nulla pars mūdi destituta vacat) p̄cipiūt: z pregnā
tes tādē adulteria/stupra/homicidia/parricidia: et oē
flagitioz genus pariūt: atq; effētales/spiritalesq; vi-
ri oē virtutū ornāmētū (semiatore deo) p̄cipiūt: z oē bo-
nū virtutis officiū pariūt. Sūt enī dei seīa pauca: at il-
la qdē magna/pulchra z bona: z vicioz innumerosē mul-
titudini lōge p̄stātiora. q̄ tñ q̄ sectāt nec ipsi vulgo pla-
cēt: neq; vulgus ipsis/isanire demū putāt: risūq; repor-
tāt: q̄ terra sedes iprobitatis sit z puīcia. **Adūsus** tñ
ea lege formatus ē: ut a deo seīa suscipiēs vniuerſa: di-
uinitatis dignū fieret organū: z oīa in miro pulchre or-
dinationis decore pcederēt ad ortum: in quo perseue-
rēt: suumq; tādē nāciscant exitū. qd̄ pfecto fieret: nisi
inimicus veniēs in medio tritici supseminaret zizania

Vos ergo seligite diuina semina spiritalia facti: z ma- **Hester =**
loz semina demonū (q̄ nos materiali affectiōe dormiē **num o es**
tes occupare vigilāt) cauti nūc effugite. Hec nonus **culapi.**
o **E**cimus deū oīa absolute eē p̄stāter asserit: q̄ sin-
gula singulatim p̄ticipatiōe p̄trahūt. attamē deū:

patrē esse / et bonū eo ipso quod ipse oīa est. **A**d hoc de aīe in
 silentio raptu discutit. vbi que mētis oculis cernūt: ne
 quod reuelare fas: neque reuelādi pcessū ē arbitriū. **Q**uā autē
 de aīaliū trāsfōrmatiōe subiūgit: nō verborū fictionē: s; **s**
 fictionis allegoriā sequēdā eē eiusdē mercurij sequēs
 fermo declarat: cū inq̄t. Aliud enī corpus quā humanū
 aīam nō capit humanā: neque fas est ī corpus aīe ratōe
 carētis: aīam rationalē corruere. **L**ex enī dīna gñatio-
 nē tā nephariā phibet. **E**t paulo post subiūgit: talis na-
 ture p̄grua mulcta: nō qualē tu forte filiz alij qdā arbi-
 trāt: quibus videt aīa nra postq̄ est humanā exuta figu-
 rā: in corpa degñare brutoꝝ: hic enī ipius error. **Q**uā enī
 aīam pueri causat seipsā p̄tēplātē: hoc viderit q̄ mentē
 intelligētīāque abditam defendunt. **H**ec et filia Clauis

C Besi = v **A**decimus de mēte: dīno sermone plenus decla-
 ne tā diu rat eternitatē a deo: mū dū ab eternitate: tēpus a
 differere. mūdo: trāsmutatiōe a tpe: a trāsmutatiōe mortē atq;
 vitā p̄dere. insupabili dei potestati nullā potētīā: nec
 dīnā / nec humanā / nec supnoꝝ / nec ifernoꝝ p̄parabilē
 eē: quē vnicū eē cū ratiōibus / tū analogiis: gratissime
 pmōstrat: q̄ cū ociosus eē neq̄ sēp oīa facit. qd̄ de eter-
 na verbi gñatione dictū rcē p̄cipias: ait enī quod opus di-
 uinū adesse necessariū erat: ut essēt ea q̄ fiūt / q̄ fiebāt / et
 q̄ fiēt in postez. id vitā ē: id pulchrū: id bonū: id deniq;
 deus et vitā cūctoꝝ. s; qd̄ hoc nisi qd̄ altius euāgeliste
 tuba cecinit cū inq̄t: In p̄cipio erat verbum et verbum
 erat apud deū: et deus erat verbū. hoc erat in principio
 apud deū: oīa p̄ ipsum fcā sunt: et sine ipso factū ē nihil
 qd̄ factū est: in ipso vitā erat. Cunctoꝝ ergo vitā: a deo
 manat: atq; ipsa deus est. **Q**uo fit ut ea vera mors: ve-
 rusq; is nō sit rex interitus: q̄ vulgo putat: vex ea qua
 viuētū vitā in abditū se reuocās res deserit. **A**dīra p̄-
 secto p̄portione ad eum cōprehēdēdū vitā: qui oēm ef

fugit, pportione: qui cōprehēsus incōprehēsisibilis ma-
net: et qui oibus incognitus: oibus in rebus se prestat
cognoscibilē. **T**os ergo quicumq; pij huc toti nūc ad
este: et mentis sermonibz vestrā mētē inclinate: ut eum
tandem cognoscatis: qui oia ob eam causā fabricatus
est: ut eum per singula cerneretis. **Hec Mens.**

Duodecimus de inferiori mēte (q̄ prime mētis ima-
go aut vestigiū q̄dā ē) psequēs post priē mentis
exactā determinationē: eā singlis aiabz associat. s; in ir-
rationalibz mēs natura ē: i hoibz aut rō: cuius bñficio
q̄cūq; hoim destituūt: ritu feraz flagrāti quodā ipetu
ad cupiditatū expletionē rapiunt. nec finē sue libidini
statuūt vllū: nec suoz maloz iueniūt / passionūq; termi-
nū. q̄ fato / dinoq; decreto patiūt: dātq; sue meritas ig-
norātie penas. **B**oni ptra q̄bz mēs p̄sidet: boni / pulcri-
q; imago: bōa suscipiūt q̄ illi p̄stituerit fatū. **M**inime er-
go fatū effugies: lex siq̄dē dina ē fatū. mala tñ / penasq;
pauitatis assecas fugē potes. **M**ercurius oraclo ple-
nus mltra discutit. sepius oraculū ifūdētē audiuit. duo
dina i hoibz munera cōmēdat / mētē atq; smonē. **O**ra-
cula boni demōis: v̄l si mauiis celestis spūs dinitus af-
flātis apit: de deo: de verbo: de mūdo: de materia: nihil
eē in mūdo vite expers: nihil mortale dicēdū: s; potius
dissolubile q̄d eē sētiēdū: nihil imobile. **E**t soli dissolu-
biliū hoī deū variis modis p̄gredi. et quo pacto ex sēsi-
bilibz ad dū p̄cipiēdū hō assurgē possit. **hec duodecimus**
tertiusdecimus est de archano regeneratōis my-
sterio: ante quā saluus fiebat nemo. cuius regnā-
tiōis autor: ē dei filius hō: vnus volūtate dei. mysteri-
um q̄d nō docet: s; oculis in silētio: et in silentio a scis
venerat. **T**u Christiane cetera legito. et si noua regnā-
tiōe i deo p̄ dei filiū es reformatus (depulsis ignorātia
tristitia / cupiditate / iustitia / luxuria / deceptiōe / iuidia

**Mēs q̄-
dē o tati**

**In com-
munibus**

fraude/ira/temeritate/malicia : horribilibus duodeci
tenebrarū vlticibz:decē oppositis dei pietate affecutis
potestatibz tota mēte exulta:deo reformatori toto mē
tis vigore grās agere memento:totus eius amore fla-
gra:totus spūs scūs a spū regenitus pietatis hymnū
pcine:z regnatiōis imaculatus pietatē retine : totus ī
deū parētēz regnatiōis autorē eius filiū puerfus:hūc
ex hoc tertio decimo fructū consecutus vel saltē ad tā
pie cogitandum mentis tue benignitate excitatus.

Quonia
filius me
us tatius
q
oia atqz p̄tinue fieri. Nam quēadmodū ab alio
fluūt q̄ oibus oīpotēs rebus dñatur:ita quoqz ea cōtī
nue sustinet : ne sua natura sui prona casus ruāt in ni-
hilū:cuius sola cognitio felicē facit atqz beatū:qui de
us/oium factor/atqz pater est:z solus ipse genitor z ce
tera oia genita : interqz genitorē z genitū nullū inter-
cipi potest mediū. z hec duo vniuersa sunt . sūt enī duo
oia genitor atqz genitū. p̄terea hoc asserit: malū a deo
nō p̄dere (ut neqz a ferrario fabro ferri rubigo)sz crea
ta sequi opa . Et ex humana nos arte ad dinā artē cō
cipiēdā eleuat. z deū ipsū in celū īmortalitatē serere/in
terrā mutationē:in totū vero mūdū vitā atqz motum
Hec epilogus. Hec pauca p̄ modū argumētōz subie
cimus: q̄uis ingenue fateamur singulū quēqz librorū
maiorē declaratiōis operā desiderare:z lōge p̄stātius
(q̄ n̄re modicule vires suggerāt)ingeniū. Prodeat tñ
Mercurius nūc in lucē ad dei honorē z ad illustratio
nē legētū oibz sc̄lis/īsigni s̄monū pietate p̄spiciuus:

¶ Impressum in alma Parisiorū academia:anno Chri.
sti pij saluatoris/regeneratorisqz nostri. m. cccc. xciiij.
p̄idie kal. augusti: Impressore vuolffgāgo hopyl in pa
go diui Iacobi z apud insigne sancti Georgij.